45. ÉVFOLYAM 16. SZÁM · Ára: 5,80 Ft · 1989. ÁPRILIS 19.

LUDAS MATYI



Balázs-Piri Balázs rajza

VÁRATLAN NYUGDÍJAZÁS

– Akkor most a névnapi ökörsütés is elmarad, elnök elvtárs?...



Itt és most

3. old.

HETI PÁRBESZÉD

— Hallotta? Megkezdik a szovjet csapatok kivonását!

— Képzelem mennyi autópályadíjat kell fizetni tankokért...

— Azt azért valahogy még összedobjuk...



A SZIGORITASROL

5. old.

KI VOLT MR. NOVEMBER 7?

Mr. Stephen Kovács már odakint született és először tette lábát magyar földre. Most egy elegáns taxiban ült és éppen a kies Hóvirág utca házai előtt robogtak el, amikor Mr. Kovács megszólalt.

— Uram — mondta a taxisofőrnek. — Beszélgetne velem egy kicsit?

A sofőr hátranézett, de az utasnál nem volt se kés, se gázpisztoly, őrültnek sem látszott.

— Tessék! — válaszolta nem túl lelkesen.

— Ki volt az a Mr. Hóvirág?

— Kicsoda? — kérdezett vissza a taxis. Valaha egyetemet végzett, a történelemhez is konyított valamit, de Mr. Hóvirág nevét még sohasem hallotta.

— Mr. Hóvirág — mondta az amerikai-magyar. — Akinek az utcájában most van szerencsénk nyaktörően száguldozni.

A taxis valamit csökkentett a sebességen.

— Hóvirág az egy virág — mondta kelletlenül. — Nem mister.

— Akkor talán Mrs? — tudakolta Mr. Kovács.

— Mondom, hogy virág! Kicsi, fehér, a tavasz hírnöke!

Hátranézett, de utasa nyugodtan ült a helyén, nem vett elő a zsebéből se ismétlő fegyvert, se rugós kést.

— Azt hittem, hogy valami hadvezér, vagy partizán — mondta Mr. Kovács. — Maguknál nagy divat, hogy híres emberekről nevezzenek el utcákat, tereket. Tegnap például a Guszev utcában voltam egy partin. Ki volt az a Mr. Guszev?

— Kitalált figura — mondta a sofőr. — Úgy volt élő személy, mint János vitéz, Hódító Robur, vagy éppen Frankenstein.

— Mr. Frankensteint ismerem — mondta Mr. Kovács. — Ott kint a Jueszéjben az ötödik utca sarkán van egy fűszeres boltja. Az van kiírva a cégtáblára, hogy Frankenstein és fia.

Mentek tovább, a taxióra pörgött.

— Na, ne mondja nekem, hogy ez a Mr. November 7 sem élt! — szólalt meg egy kis hallgatás után Mr. Kovács.



— November 7 az egy ünnep — mondta ingerülten a taxis. — A róla elnevezett teret korábban Oktogonnak hívták, de már most közlöm Önnel, hogy Mr. Oktogon nem fedezte fel a szabadesést, nem nyert újkori olimpiát és nem ért el ezerkétszáz százalékos munkateljesítményt az ötvenes években.

Kovács úr gyanakodva pislogott kifelé, úgy bámulta az utcatáblákat, mintha valamennyit az ő megtévesztésére hozta volna létre egy különös hatalom. Széles, forgalmas utat kereszteztek.

— Ki volt az a Mr. Üllői? — kérdezte.

— Az első magyar űrhajókészítő kisiparos! — szólt hátra ingerülten a taxis. — Kis kovácsműhelyében évente száz űrhajót készített, kizárólag exportra.

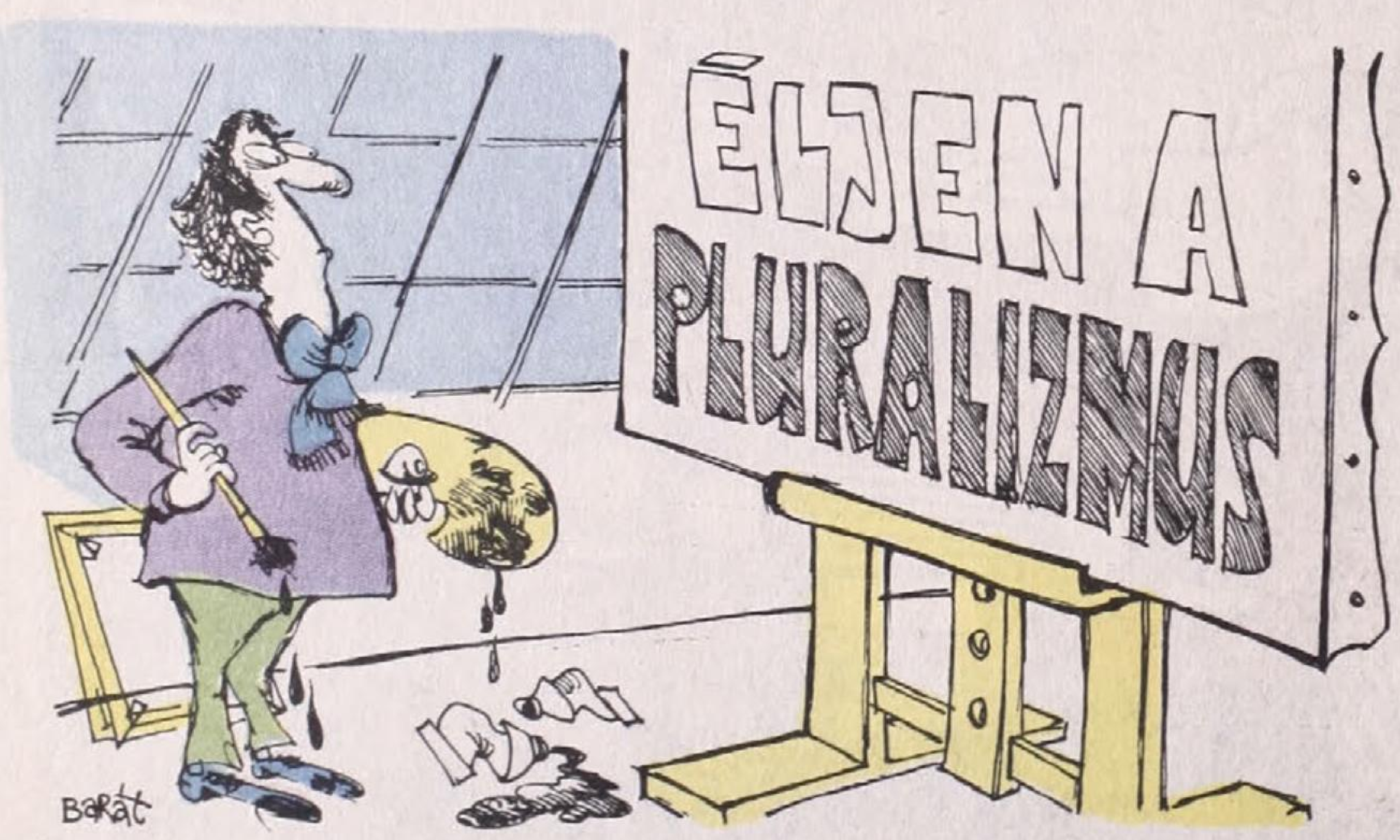
Mr. Kovács megérezte a gúnyt a taxis hangjában, magába roskadva gubbasztott a hátsó ülésen és mélyen hallgatott. Csak akkor szólalt meg, amikor egy táblán ezt olvasta: Münnich Ferenc utca.

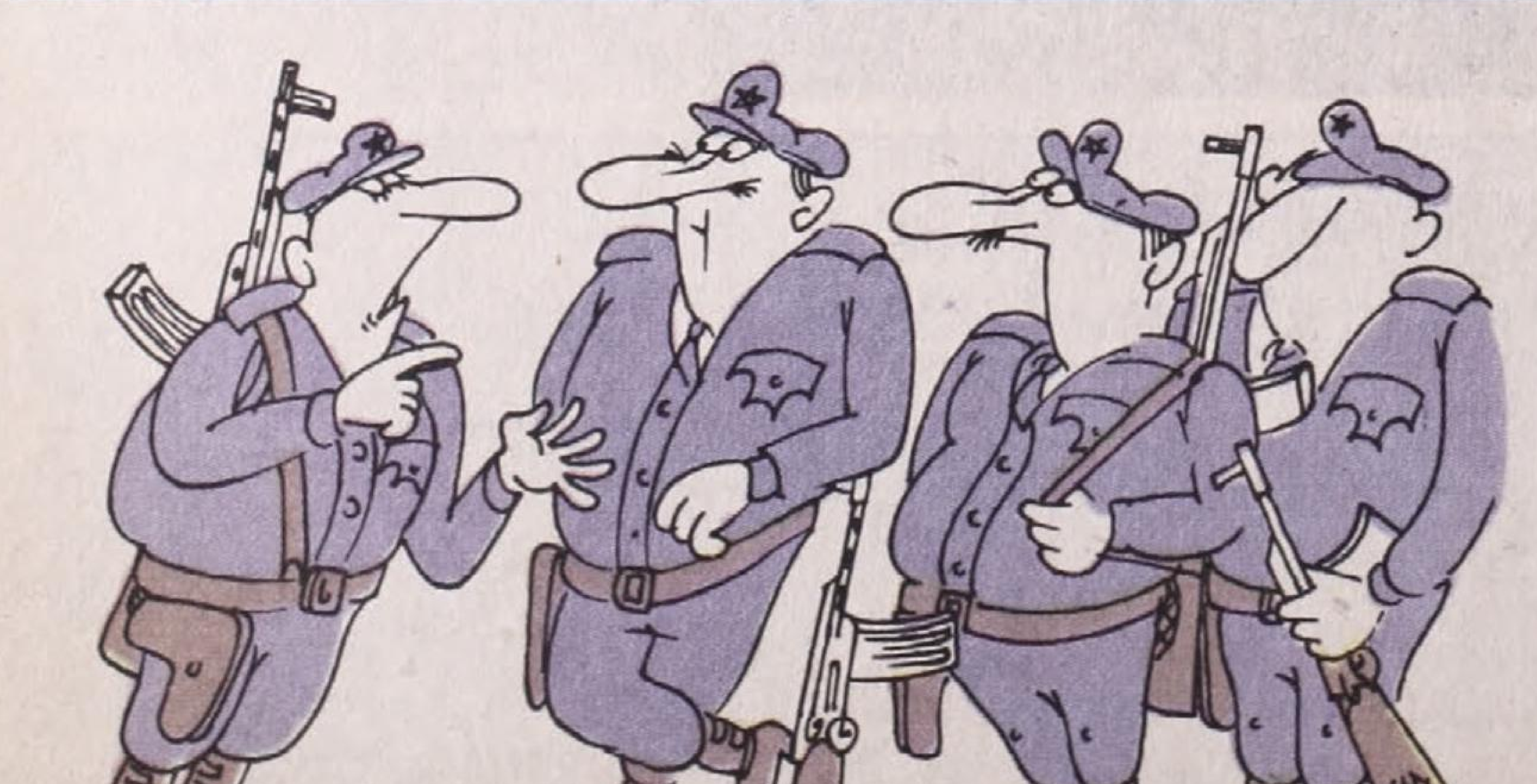
— Ez a Münnich Ferenc is egy virág volt? — kérdezte némi éllel a hangjában. — Vagy nyolcszögletű terecske, mint az Oktogon?

— Nem — mondta a taxis. — Mr. Münnich élő ember volt, politikus. De tudja uram, mostanában mifelénk már az ő neve sem azt jelenti, mint mondjuk másfél évvel korábban.

Föld S. Péter

DRÁGULTAK A FESTÉKEK





– Legalább azt tudnám, mit jelent az a fundamentalizmus . . .

A GYÓGYULÁS ÚTJÁN



– Nagy keresetkiesés volt neki ez az infarktus, szeretné elvállalni az osztály takarítását . . .

Isten óvja Angliát!



Április 5-én déli tizenkét órakor megszólaltak London légvédelmi szirénái. Az ötven éven felüliek körében sokkhatást váltott ki az esemény, sokan reflexszerűen a metró mélyállomásai felé igyekeztek, már amint azt a bombázások idején megszokták. A fiatalabbakat kevésbé zavarták az élesen víjjogó szirénák. Azt gondolhatták, valamelyik új szuperegyüttes gyakorol a Hyde parkban, különleges erősítőkkel.

A királynő kedvenc vérebecskéit futtatta a Buckingham palota kertjében. A zajra ő is felkapta a fejét, de aztán csak legyintett. Rövidzárlat, gondolta, mert okos asszony volt. Ekkor rontott be hozzá a Lord Mayor. Kapkodva szedte a levegőt és fehérebb volt, mint a gyapjúzsákja.

— Your Majesty! — kiáltotta —, pardongrácia árva fejemnek de szörnyű hírt kell hoznom. Románia hazahívta a nagykövetét!

II. Erzsébettel megfordult a világ. Könnyek szöktek a szemébe, a torkára szorította kezét.

— Nem! — sikoltotta. — Ez lehetetlen. Mi éri még ezt a szerencsétlen országot?! Nem elég, hogy elvesztettük gyarmatainkat, nem elég, hogy tengeri fölényünk odalett, nem elég, hogy már az angol futball sem a régi... most még ezt a csapást is el kell viselnünk?!

— Isten óvja Angliát! — szólt a szokottnál talán valamivel tompább hangon. — A sors újabb csapást mért ránk, de ez a zöld sziget, ez a tengerek foglalatába helyezett ékkő, ez a földi paradicsom már úrrá lett csaknem ekkora tragédiákon. Elviseltük Hastings vérfürdőjét, felemeltük fejünket Dunkuerque mélységeiből, újjaszülettünk a Wembley-i 6:3 után... erős akarattal le kell győznünk a fátum eme mindennél kegyetlenebb tréfáját is. Hadd idézzem a mi dicső Nelsonunkat: „Anglia elvárja, hogy minden fia teljesíti kötelességét.” És hadd idézzem továbbá a mi dicső Sir Winstonunkat: „Csak könnyet, vért és verítéket ígérhetek!” E nehéz órában Isten óvja Angliát!

Southamptonban a flotta minden egysége gyászsortüzet adott, a szentgyörgy-keresztes lobogókat félárbocra eresztették, a kormány háromnapos általános gyászt rendelt el, a harangokat félreverték s a BBC hetvenkét órán át csakis Beethoven gyászindulóját játszotta. Az esetnek csak a srácok örültek, három napig nem kellett suliba menniök, de a szörnyű tragédia árnyai még az ő ártatlan arcukon is végigsuhantak. Az esedékes bajnoki fordulón pedig a Nottingham Forest egyik védőjátékosa csúnyán felvágta a West Bromwich Albion kitörő csatárát.

— Mi az? — kiáltott rá a játékvezető. — Mit művel?

— Hogyhogy? — csodálkozott a hátvéd. — Maga nem hallotta, hogy visszahívták a román nagykövetet?

— Na és?

— Hát tudom én mit csinálok iszonyú fájdalmamban?

Mihail Gorbacsovnak már az első pillanatban feltűnt, hogy Margaret Thatcher ajka időnként megvonaglik s szemei pirosabbak a szokottnál.

— Mi baj van, Maggie? — kérdezte résztvevő arccal.

A Vaslady erre minden teketória nélkül a főtitkár keblére vetette magát.

— Oh, Misa! — zokogta. — Szörnyű csapás ért. Románia visszahívta a nagykövetét. És azt állítják, hogy az angol és a magyar reakció összjátéka késztette őket erre a lépésre. Oh, Misa, mégsem kellett volna anynyi fokhagymát vásárolnom a Tolbuhin csarnokban!

Peterdi Pál

Más most...

BRENNER GYÖRGY RAJZAI



VOLT POLITIKUS

– Ha még sokáig piszkálják az uramat a magas nyugdíja miatt, reaktiváltatni fogja magát...!



NÉVTELEN LEVÉL

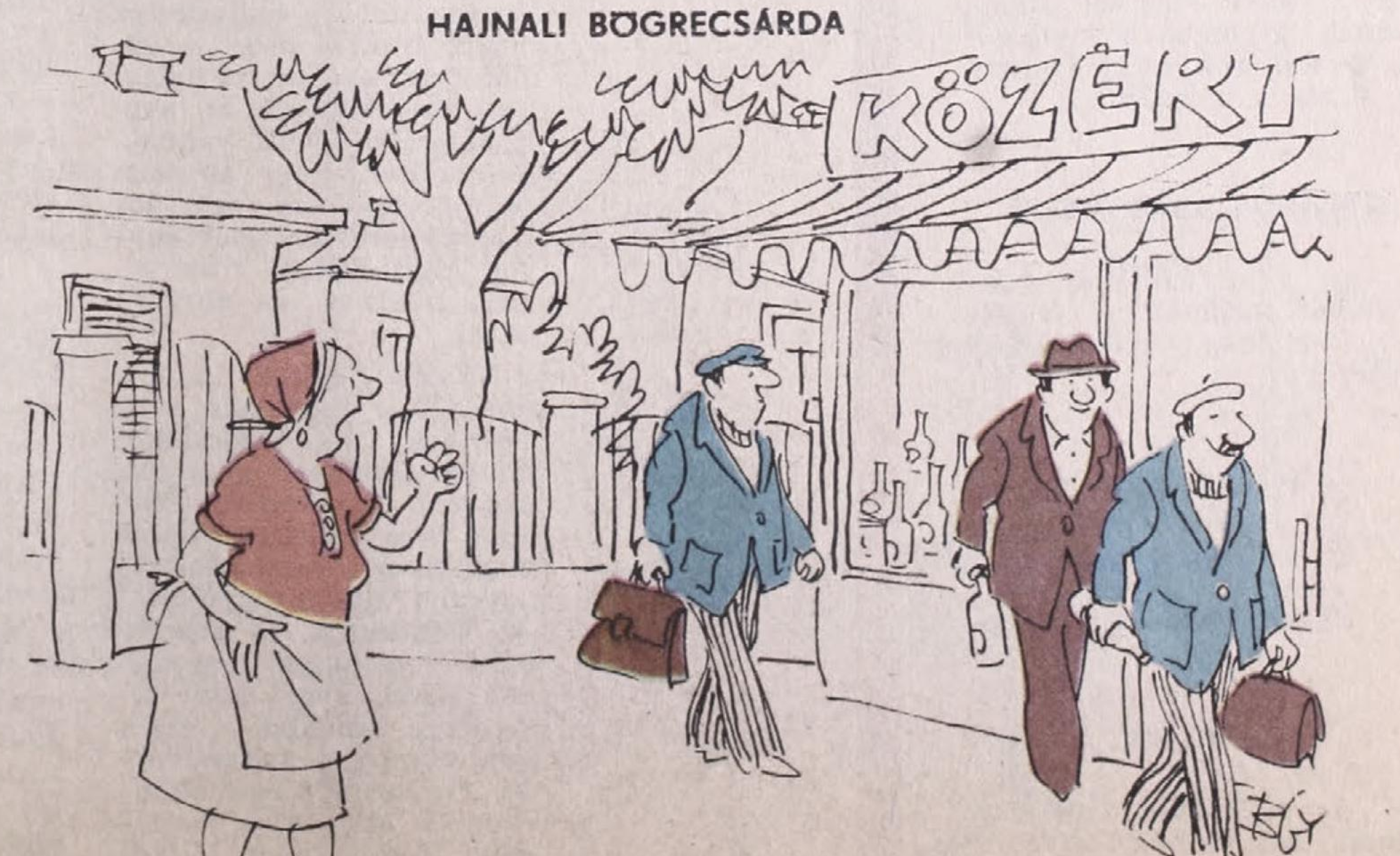
– Hál' Isten, messze vagyunk még Libanontól, a mi fegyvereseink csak fenyegetőznek, de nem lőnek...!

NAGYMAROSIAK



– Unjuk már ezt a tájat, aláírásokat gyűjtünk ellene.

HAJNALI BÖGRECSÁRDA



– Átkozott parlament!



A MÚLT

— Mi annakidején olyan szegények voltunk, hogy ebédre étlapot olvastunk.

KITŰNŐ HELYETTES

Ez a Kovács a helyettesem a vállalatnál. Mindenben remekül pótol. Ma délután is ő megy el helyettem a fogorvoshoz.

BÚS HUMORISTA

— Ma rossz közönség van a nézőtéren. Senki nem nevet a vicceimen. És így megy ez már 35 éve.

MAGÁNY

— Még van két-három magamkorabeli idős ellenségem. Ha azok is meghalnak, itt maradok egyedül.

SZEMTELENSÉG

— Megmondom őszintén, a feleséged nem a zsánerem, csak az tart mellette, hogy olyan jól főz.

SZÍNHÁZ

A rossz színésznek nagyobb sikere van a jó közönség előtt, mint a jó színésznek rossz közönség előtt.



TÖRZSVENDÉG

— Ebben a presszóban vacak a kávé, pocsék italok vannak, goromba a kiszolgálás, de idejárok, mert gyönyörű, tiszta a mosdójuk.

KIKAPÓS ASSZONYKA

— Itt a faluban már mindenkivel megcsalt a feleségem. Holnap felköltözünk Pestre...

PÁRBESZÉD

— Ez a Béla teljesen elitta az eszét.
— Ugyan, sohasem volt neki.

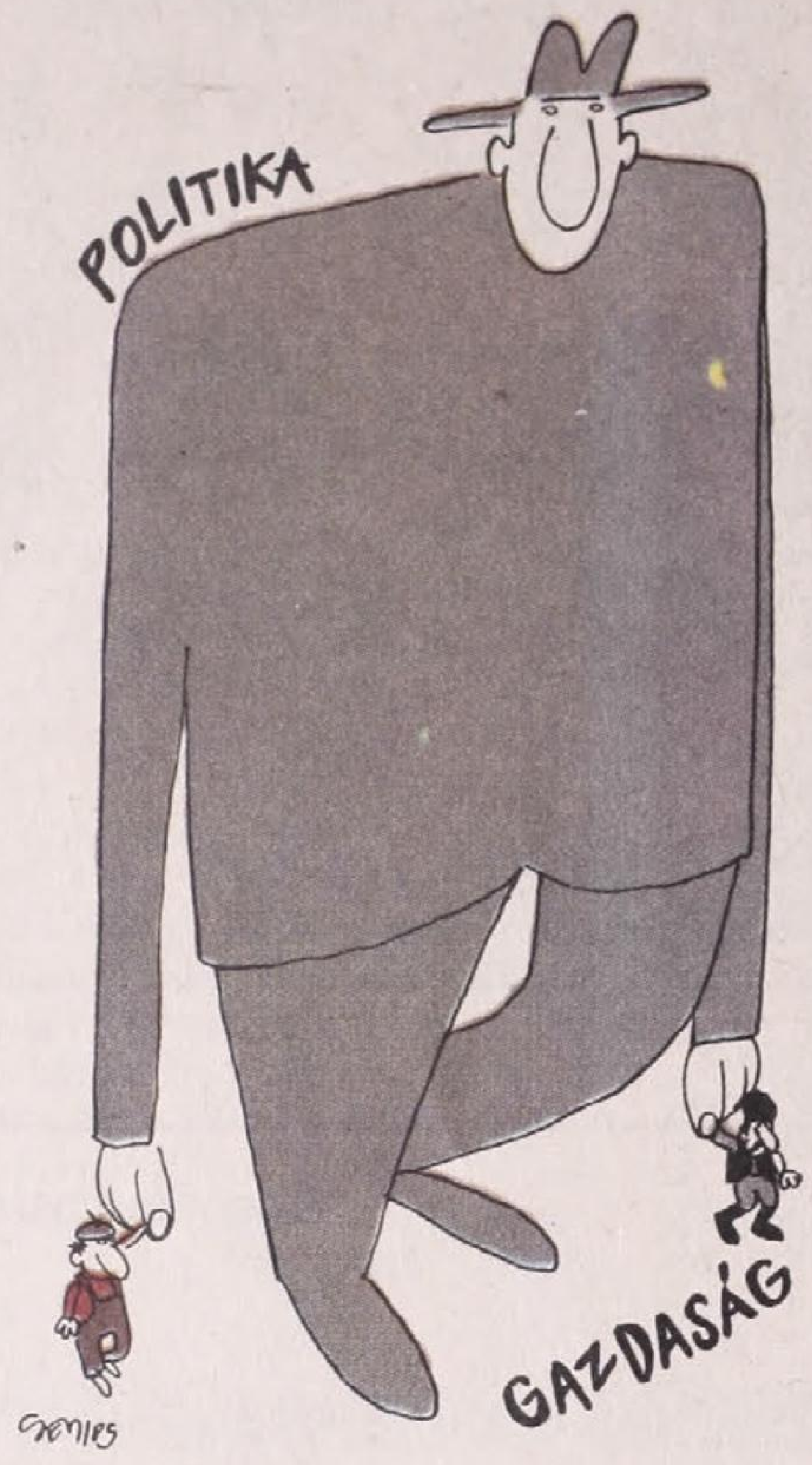
SÉRELEM

— Az Állatvédő Egyesület tagjait sok emberi sérelem éri.

Galambos Szilveszter

A szegények ingyen kapják a gyógyszert

DE VAN-E ORVOSSÁG A SZEGÉNYSÉGRE?



SÉTA

NEHÉZ IDŐK



– Mit csináljunk ott egyedül? Úgy, ahogy volt, lebukott az egész község...

Csak hat százalék

A parlament többségi szavazattal elutasította, hogy tiltsák meg a dohányzást azokon a helyeken, ahol bagósok és nemdohányzók együtt vannak. Kimondták, hogy az idén nem tárgyalnak egy dohányzás-ellenes törvényről. Mert semmi rossznak nem akarnak az elrontói lenni.

Néhány napra rá felemelték a cigaretták árát. Minthogy a 6 százalékos emelés nem gazdagítja túlságosan a költségvetést, csak arra tudok gondolni, hogy ez az antinikotinisták bosszúja: tessék rágyújthattok mindenütt, de drágábban! Arra bizton nem számít senki, hogy ezzel kiveszik a szánkból a cigit, mint Happy, a dalmatiner-pointer keverék teszi Münchenben. A hatéves kutyahölgy híre bajor földről azért jutott el idáig, mert ha bárki a jelenlétében rá akar gyújtani, kikapja a szájából a cigarettát. A gazdít, Albert Hauslert már le is szoktatta, pedig a 49 éves férfi azelőtt napi 60—80 darabot szívott. Happy hatékonyabb, mint a mi füstmentes mozgalmunk! Nálunk mégis nehezen élne meg: az egészségvédők azért kezdenék ki, mert mással piszkítja a környezetet, meg nincs rajta szájkosár, a pénzügyminisztérium pedig azért, mert a cigarettagyártás túlzott csökkentése nem érdeke.

Talán azért is csupán 6 százalékos az emelés, csak éppen figyelmeztető jel részükről, hogy „mi ott vagyunk minden árucikknél!" A hűtőszekrénynél is. De ez hasznos emelés volt! A bécsi kereskedőknek akikhez több százezernyi magyar rohant ki még a vámszigorítás előtt, és a valutás vevőknek is, aki ugyan tülekedéssel, de olcsóbban jutott a holmihoz, mint itthon.

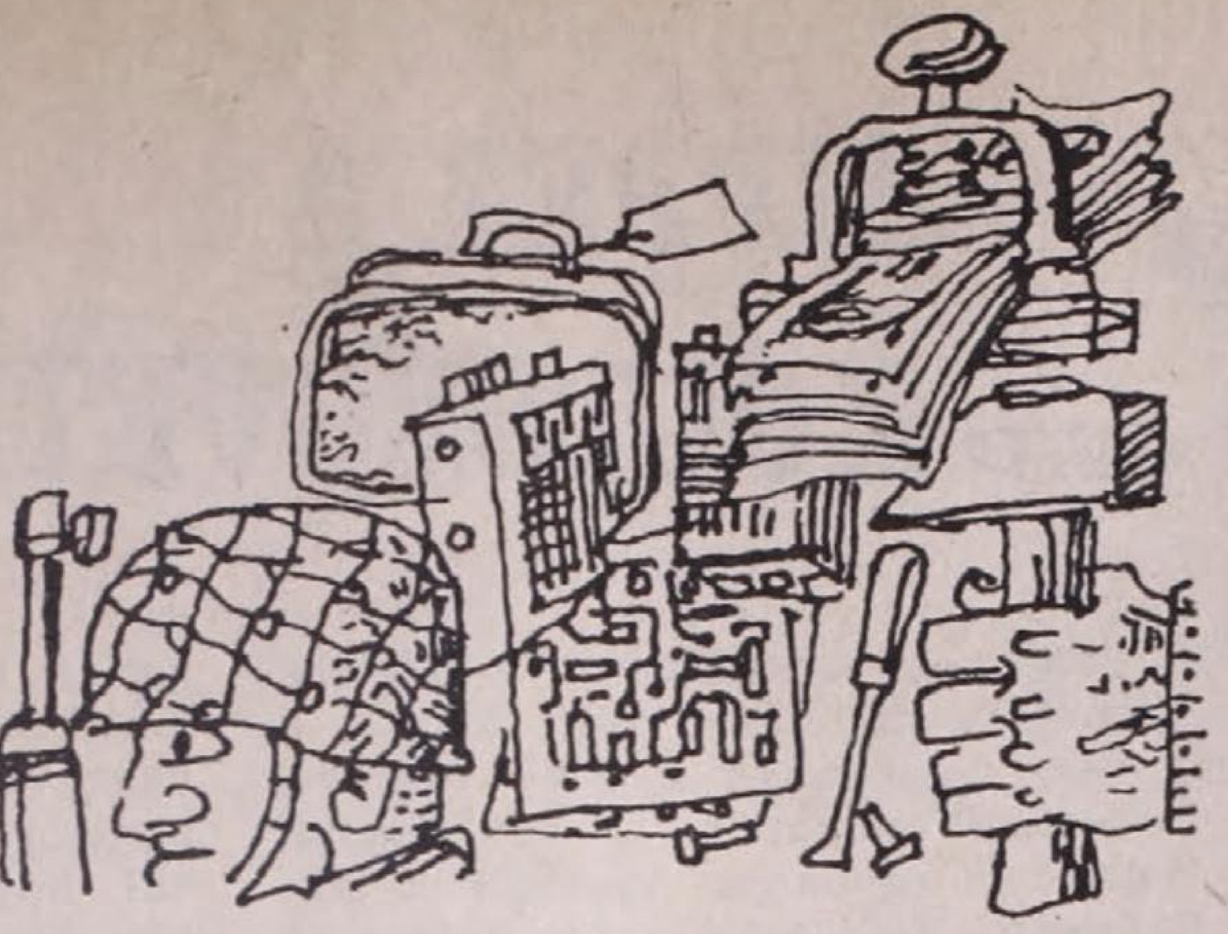
Egyébként a cigarettánál ez a 6 százalék (átlagos emelést jelent, mert például a rövid Marlboro 9 százalékkal lett drágább. Így sikerült elérni, hogy senki se legyen elégedett: sem a dohányosok, sem az egészségvédők, akik úgy érzik, nem veszik komolyan őket. Tiltakoznak „a dohánykorlátozás halogatása" miatt, és hogy ugyanakkor eltörölték a 9 órás rendeletet, újra kora reggeltől lehet szeszt kapni, hogy mire az — ugyancsak drágább — újság a kezünkbe jut, már rózsaszínben láthassuk a legfrissebb árközleményeket.

És ne jusson eszünkbe, hogy január 9-én 5 hónapra előre bejelentették, milyen központi áríntézkedések lesznek (a felsorolás szerint az utolsó, az energia és tüzelő áremelés májusban következik), ám ma már látjuk, hogy a listából több minden kimaradt. Nem a vállalati árakra célzok, hanem a központiakra, amilyen a cigarettáé is a kereskedelemben. Vajon minek ígérgetnek januárban, ha fogalmuk sincs, mi lesz áprilisra?

Nem kívánok tippet adni, de még megérhetjük, hogy a Symphoniát hasonlóan kezelik, mint a forintot a leértékeléskor: 6 százalékig a trafikosok jogkörébe tartozik majd az emelés és akkor az Árhivatal még zsörtölődhet is velük, hogy miért rontják ilyen értelmetlenül a közérzetet?

Földi Iván

VÁM
ZOLL



AVAGYÚGY...

Békekutatók nemzetközi tanácskozásának adott otthont nemrég Budapest. A tizenegy országból delegált politológusok és hadi szakértők úgy vélték: csökkenthető a Varsói Szerződés és a NATO katonai doktrínáitól való fenyegetettség érzete.

Valóban, az európai és a világbéke esélyei mostanában mintha növekedtek volna. Ez biztató. Most már csak az a kérdés, vajon ki véd meg minket saját magunktól.

—•—

Az ország történetében rekordösszegű, 12 millió dollár értékű hamis századdollárost foglaltak le az NSZK-ban. Az illetékes ügyészi hivatal közölte: a hamis bankókat Majna melletti Frankfurtban nyomták, állítólag „egy kelet-európai országból származó jó minőségű papírra".

Így van ez. A szokásos KGST-betegség. Az igényes, jobban fizető késztermék helyett már megint csak a nyersanyagot exportáljuk.

—•—

Rossz hír a sok rossz hír között: évente negyven-ötven millió forintot költ a Magyar Államvasutak a rongálások helyreállítására. Biztosító berendezéseket tesznek tönkre és kábeleket lopnak ismeretlen tettesek, nagy előszeretettel. Tavaly például 7600 méter vezetéket kellett emiatt pótolni.

Kár, hogy ilyen sok a kár. Most majd, az autópályadíjak bevezetése után meglehet többen választják a vonatot.

Meglehet. Ha a vasúti jegyek ára nem emelkedik ismét. Mert akkor aztán vége az utazgatásnak, mindenki marad otthon. És a rongálók nyugodtan fölszedhetik a síneket.

Ha még lesznek.

—•—

Olvasom, hogy a bécsi kereskedők már lépéseket tettek: ötezer forintnak megfelelő schillingnél kisebb értékű egységekre bontják a videomagnókat. Mondjuk, szétszedik őket öthat darabra. És, ha kiutazik egy magyar család, hiába hogy a vámtételeket legújabb nem szabad már összevonni, mindegyikük hazahoz — vámmentesen — egy-egy részegységet. Itthon aztán csak össze kell rakni a készüléket.

Ügyes. És humánus. A szegény jó nagyszülők talán így továbbra is világot láthatnak...

—•—

Sajtótájékoztató az MSZMP Politikai Bizottságának üléséről. A másnapi lapokban olvashatjuk: a testület néhány elvi kérdésben rögzítette az álláspontját. Így például abban, hogy a tőkejövedelmek is tisztes jövedelemnek számítanak, ám „a megélhetés fő formája továbbra is a munka marad."

Megnyugtató.

Ha marad.

Munka.

Münz András



– Ezek miből gondolják, hogy bohócot csinálunk belőlük?...

VÉGE A NAGYANYÓTURIZMUSNAK?



– Most, hogy megszűnt az összevonás a vámnál, lehet, hogy sose látom már Bécset...

SZIGORÍTÁS UTÁN



– Aranyat, ezüstöt, gyémántot hozott magával?

DÖBRÖGI-DÍJ '89

Hagyományainkhoz híven ebben az évben is kiosztjuk a Döbrögi-díjakat.

Kérjük olvasóinkat, hogy legkésőbb május 8-ig írják meg nekünk, hogy 1988 májusától napjainkig melyik intézmény, vállalat, magánszemély érdemli meg ezt a díjat, másokat felbosszantó tevékenységéért.

A borítékra írják rá: Döbrögi-díj.

A díjazottak névsorát május végén közöljük.

Új film a mozikban: K. O.-ra ítélve

NEM A MAGYAR GAZDASÁGRÓL SZÓL?

FOTÓSAROK

DÍJAZZUK AZ AUTÓPÁLYÁT

Május elsejétől kezdődően autópályahasználati díjat kell fizetnünk.

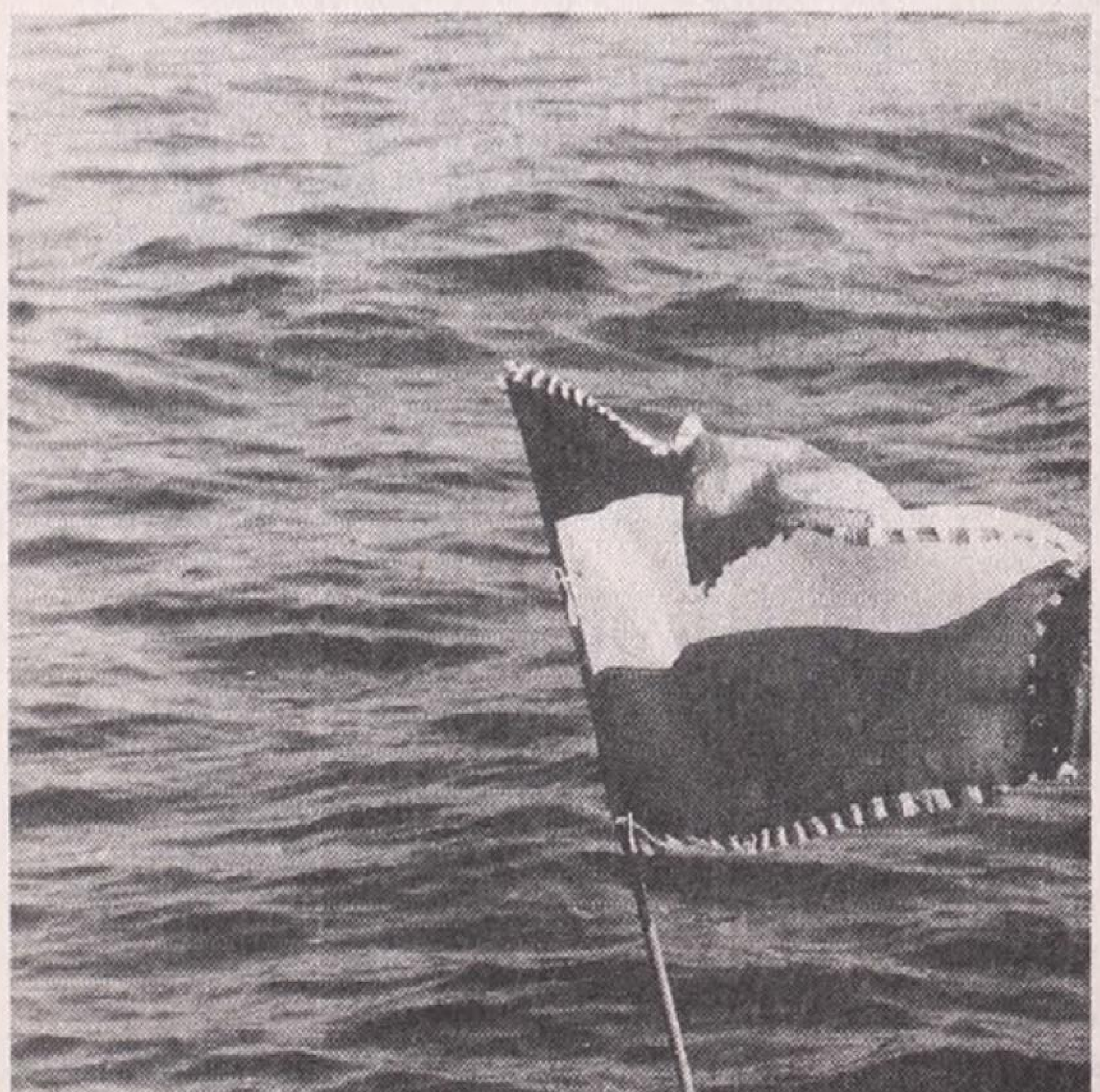
Van valami szimbolikus abban, hogy éppen a munkásmozgalom nemzetközi ünnepén vezették be az autópályahasználati díjat. A magyar dolgozók újabban ugyanis nemcsak dohányoznak és isznak, hanem egyre nagyobb számban autópályáznak is. Számtalan magyar családban hangzik el a kérdés, szombat közeledtével: anyukám, hová autópályázunk a hétvégén?

Autópályahasználati díjhoz persze autópálya is kellene. Nos, az M7-es toldott-foldott, lezárásokkal, elterelésekkel teli. Olyan, mint az ország. A többi — M3, M1, M5 — még olyan se. Se benzinkút, se segélykérő telefon, se semmi ezeken az utakon.

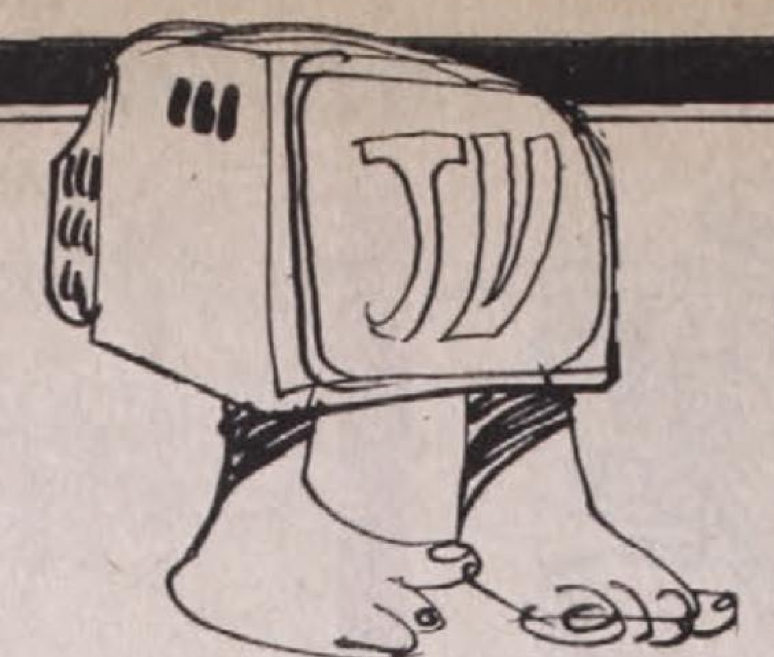
Aki pedig még ezekután is úgy gondolja, hogy egy autópályamentes országban etikus dolog autópályahasználati díjat bevezetni, az menjen a víz alá.

Hátha úszva előbb éri el a célját.

efespé



(T. Balogh László felvétele)



TIPPEK A KÖLTSÉGVETÉSNEK

Március utolsó hetének nagy szenzációja az új vámrendelet volt. Gondoltuk, ennél lelkesítőbb meglepetés már nem jöhet.

De jött. Csupán néhány napot kellett várnunk, a tévéhíradó beszámolt egy sajtóértekezletről, ahol közölték: május elsejétől autópályadíjat kell fizetnünk. Nem is keveset: egy évre 1500 forintot, egy negyedévre 400-at, nyáron 800-at. Egyetlen alkalomra is ugyanannyit, viszont egy egész évig szidhatjuk érte a kormányt.

Első alkalomra sanyargató, drákói intézkedésnek véltem a rendszabályt. Jobban elgondolkodva felette és összevetve a vámszigorítással, rájöttem: a pénzügyi hatóságok szokatlan nagyvonalúsággal jártak el. Vagy pedig elnézték a naptárt. Ha ugyanis nem május elsejétől, hanem április elsejétől léptetik be a sztrádadíjat, éppen elkapták volna a Nagy Népi Hűtőládavándorlást. Állítólag 100 ezer autó lepte el az M1-est. Ha ezekre ráverték volna az autópályaadót, sokmilliós bevétel ütötte volna a költségvetés markát.

Csurka István minapi jegyzetében a békekölcsönhöz hasonlította a sztrádadíjat. Szellemes párhuzam, de nem mindenben találó. Először is a békekölcsönt örömagitáció előzte meg: nálunk a jelen és a jövő ragyogó, országunk épül-szépül, egyhamar utolérjük a legfejlettebb országokat. Az újfajta adókat és egyéb terheket viszont állami jajveszékelés vezeti be. Az országban córesz van, tönkremegyünk, könyörüljetek rajtunk. Azután meg a békekölcsönt — igaz későn és inflálódott pénzben — valahogy visszafizették. Adót és illetéket viszont soha még vissza nem fizettek.

Valahol mégiscsak megértem a költségvetést. Honnan szerezzen pénzt szegény feje a deficit fedezésére? Talán bizony az iparvállalatoktól? Hiszen azok ráfizetésesek, szanálandók, csődbe mennek. Netán a lakbérekből? Most adják el a bérlakásokat, csakhogy szabadul-janak tőlük. Egyetlenegy valaki van, aki még rentábilis, fizetni tud — az én vagyok. Nem szerény személyem értendő ezen, hanem a magyar állampolgár úgy általában. Mi állítólag gazdagok vagyunk, hozzánk bármikor lehet fordulni. Nekünk még a bőrünk alatt is pénz van, csak kis fáradsággal le kell nyúzni érte. s még mindig rengeteg a tartalékunk.

Még mindig nem fizetünk például levegőadót. Igaz, a nagyvárosokban — különösképpen Budapesten — rossz a levegő. De mégiscsak levegő. Mi meg hányavetin csak úgy szippantgatjuk befelé, anélkül, hogy egy árva peták adót fizetnénk utána.

Vagy más. Az autósok már megvannak fogva. De mi lesz a gyalogosokkal? Pöffeszkednek az utcákon, koptatják a járdát, mintha az ingyen volna. Hát igazság ez? Legalább a főbb utcákon (hasonlóan a sztrádákhoz) miért nem vezeti be a kincstár a gyalogadót? Majd elmenne a kedve a sok léhűtőnek attól, hogy ok nélkül sétafikáljon a Népköztársaság útján, a Váci utcában. Ha ráadásul meg is áll kirakatbámulásra, szurkolja le a gyalogparkolási díjat.

A televízió riportere az autópályadíj ügyében tartott sajtótájékoztatóról beszámolván nem minden él nélkül megjegyezte, hogy az illetékesek egy sor kérdésre nem tudtak választ adni. Például arra sem, hogyan fogják ellenőrizni a díjfizetést, különösképpen éjszaka, amikor fényképezni sem lehet a bliccelőket. Az autópályán pedig senkit sem lehet megállítani a balesetveszély miatt.

Ez alighanem a kormányzatot is elgondolkoztatja. Mert az bizony már valóságos tragédia számukra is, ha valaki életét veszti az utakon.

Eggyel kevesebb lesz az adóalany.

Novobáczky Sándor

ATEISTA TEMETŐ

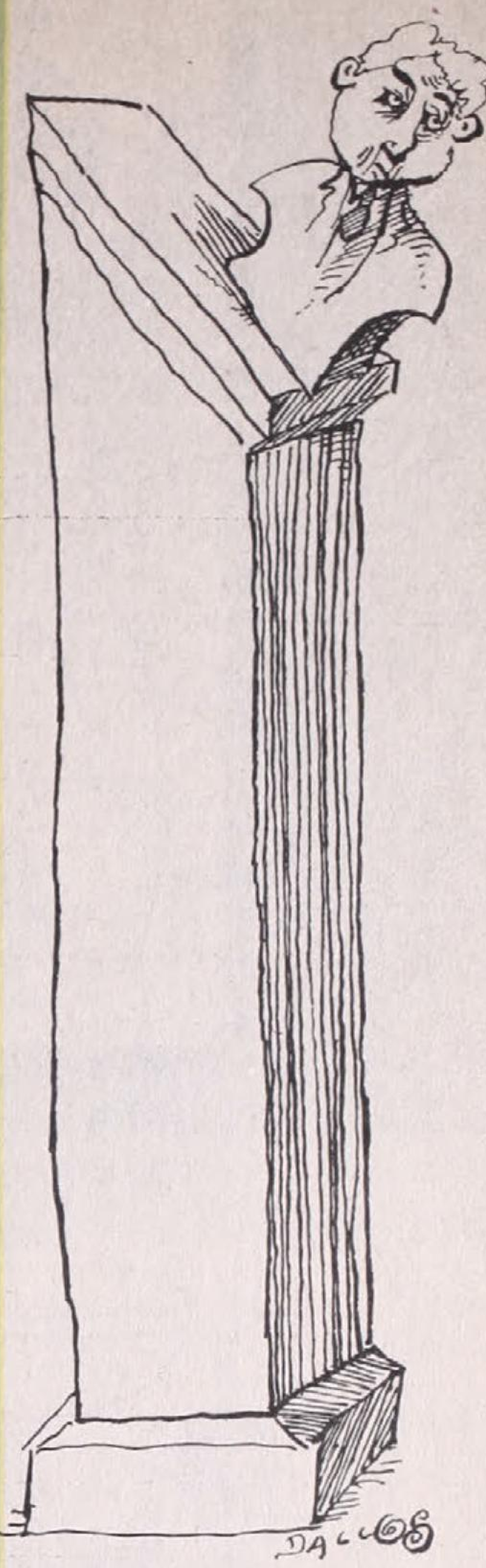




– Kiváncsi vagyok, mikor tudunk a lakásprogramba beköltözni . . .?!



A TÖRTÉNELMI MEGMÉRETTETÉS



VILMA NÉNI



– Lehet, hogy a lassacskán előkerülő dokumentumokat valami levéltári parcellából kell kiásni . . .?

IRÁNY BARGUZIN!

Április elején Szibériába indult a Petőfi-expedíció, hogy végre megfejtse a nagy rejtélyt: ott nyugszik-e Petőfi Sándor. Kíváncsiságunkat csillapítandó, az indulás előtt beszélgettünk Záhemszky Lászlóval, az egri tanárképző főiskola adjunktusával, az expedíció vezetőjével.

— Úgy tudom, egy titkárnő is tagja a négyfős csoportnak. Milyen szándékaik vannak vele?

— A hölgy remekül szervez, gépel, sok mindenhez ért.

— Tán csodákra is képes, ami még jól jöhet.

— Én mindenesetre utálok szervezni.

— Ön inkább a sírral lesz elfoglalva?

— Azt valószínűleg csak júliusban bontjuk fel. Különben soha nem állítottam, hogy a barguzini temetőben kétséget kizáróan Petőfi nyugszik. Csak feltételezem. Számos érv, szemtanú szól emellett.

— Például az a roppant friss gondolkodású 102 éves matróna is . . ., Morokova néni, aki már 1930-ban is beszélt egy szigorúan őrzött Petrovics nevű titokzatos idegenről.

— Majd meglátogatnak egy másik anyókát is . . .

— Petőfi állítólagos dédunokáját, aki 86 éves. Bizonyítékként azt állítja például, hogy ugyanúgy farkasfoga van, mint Petőfinek. Ez pedig ritkaság . . .

— Akárcsak az, hogy egyáltalán van még foga.

— Mindenesetre alaposan szemügyre vesszük. Bizonyságot akarunk szerezni róla.

— . . . mint majd a csontokról is. Netán a nénikét is hazahozzák?

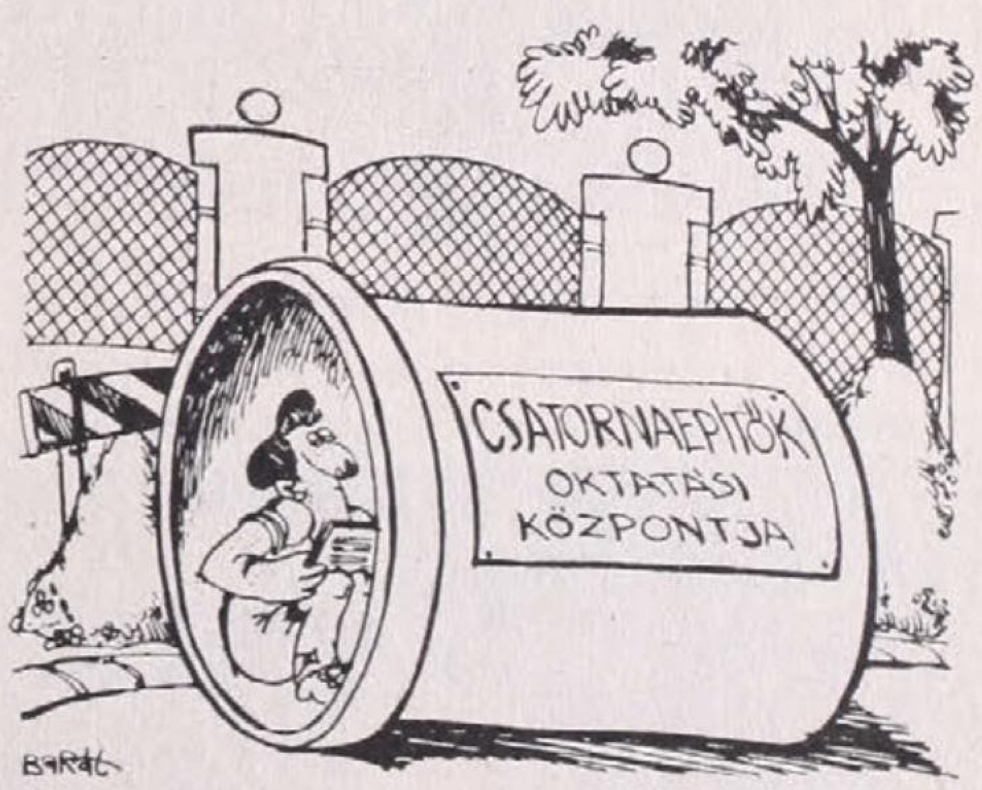
— Elképzelhető. Minden elképzelhető . . .

Csarnai Attila

IDÉZET



SZERÉNY BERUHÁZÁS

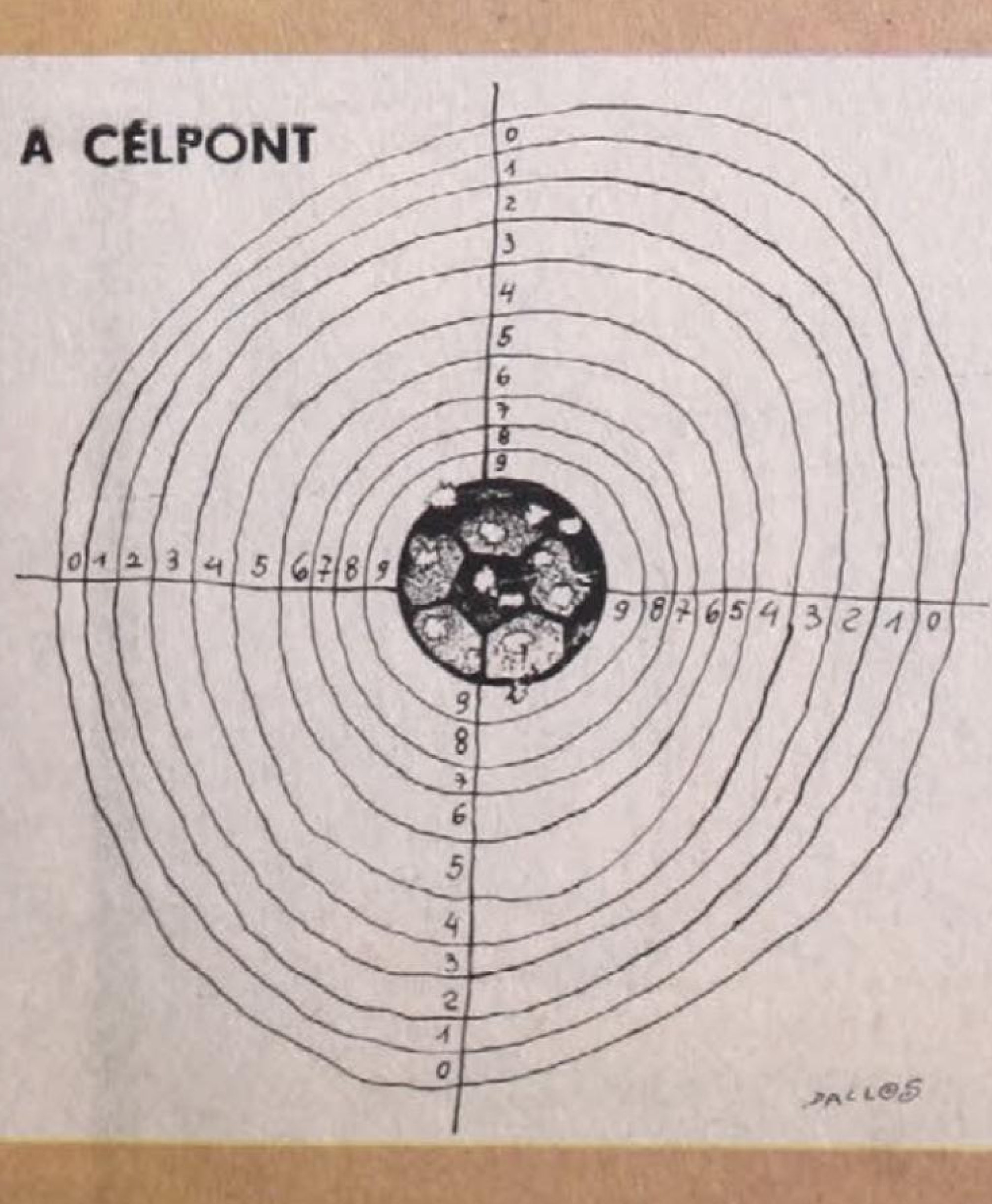


VADÁSZGÉP BÉKÉBEN



– Fölviszem őket egy kis jó levegőt szívni . . .

A CÉLPONT



KETTŐS TUDAT



ASSZONYI SZEMPONT



– Oda lépj be Géza, ahol a legkevesebb a tagdíj!

LÉLEKTANI HADVISELÉS

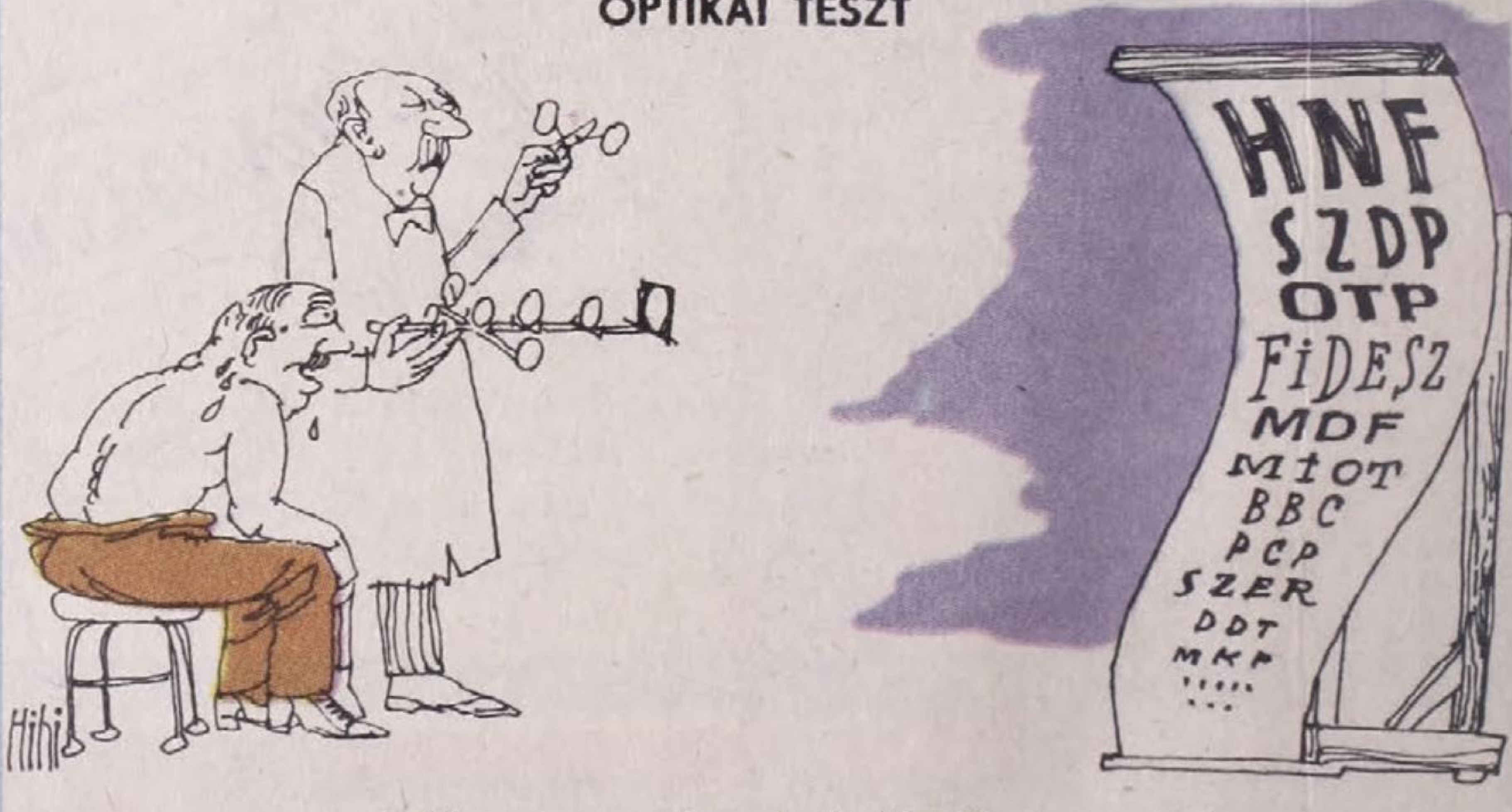


– Azt hinné a nyugati tőke, hogy megfeneklettünk, ha nem változtatnánk naponta a jogszabályokat!

SZIMULTÁN



OPTIKAI TESZT

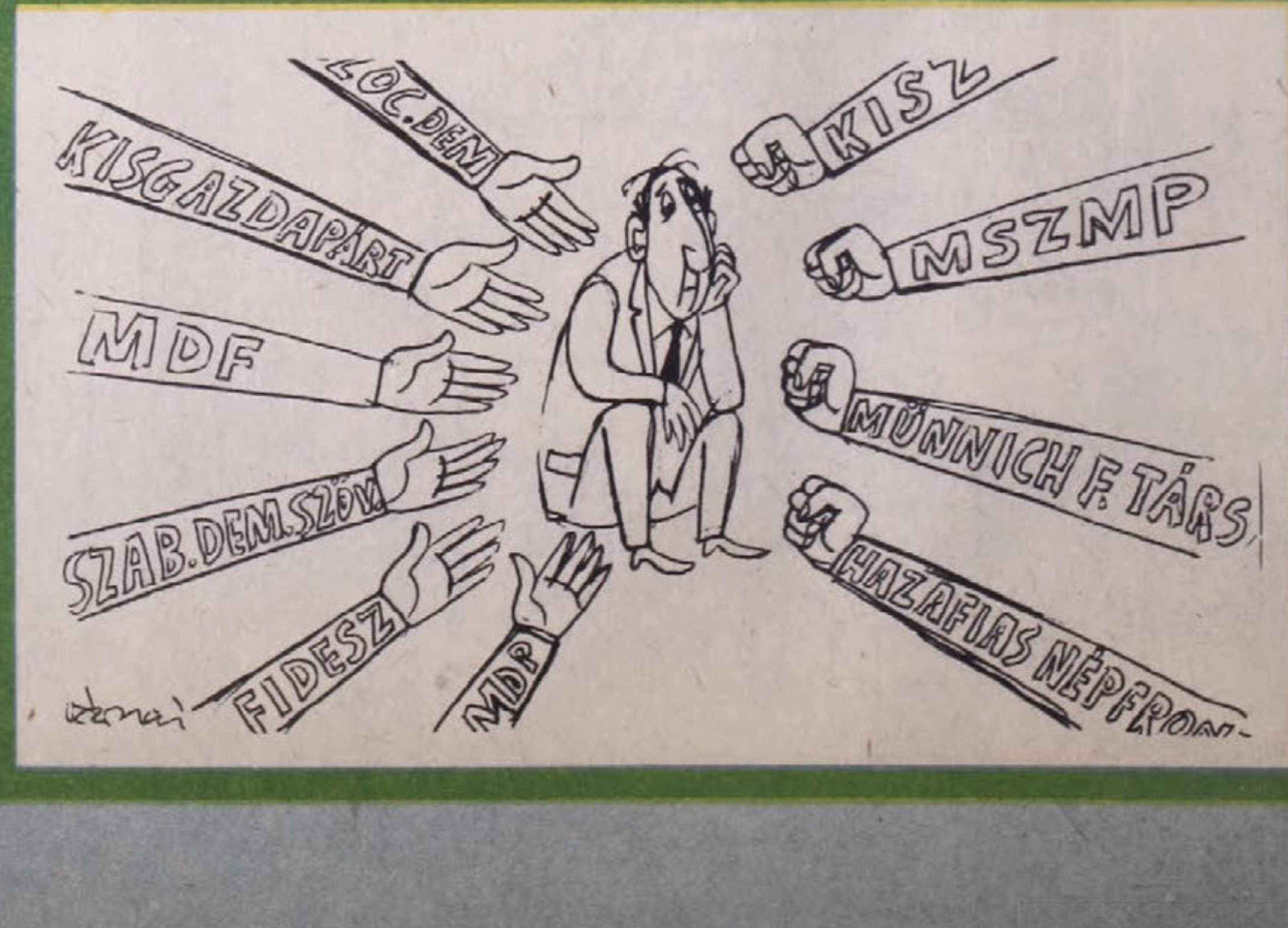


– Keressen nekem kakukktojást...

VETERÁN HARCOS



– Az ég szerelmére, nagypapa, vigyázzon, még valaki meghallja, hogy szidja a kapitalistákat!...



ZAVARBAN VAGYUNK



A MAGYAR GULLIVER

– Az a baj, hogy még mindig nem tudjuk, hogy ki húzza és ki tolja!

FUNDAMENTALISTÁK





– Azon még valahogy túltenném magam, hogy a pártházunkból iskola lesz, de hogy újra templom?!!



– Tessék mondani, most merre van az előre?

Csak úgy firkálgatok

TÖRÖK MÓDI

Nemrég nagy élvezettel hallgattam a rádió utazási műsorában, hogy az isztambuli kereskedők szerint a magyarok a legjobb vevők. Alkudni kezd valamire a magyar turista, mire a török árus megsúgja neki, hogy gyorsan vegye meg, mert holnaptól négy napig mohamedán ünnep lesz és zárva lesznek az üzletek, még a nagy bazár is. A magyar turistáknak a pénznél csak az ideje kevesebb, négy nap, teremtőm, addigra már régen vissza kell utazni — gyorsan megvesz mindent, amit rásóznak.

Kissé erre a módszerre emlékeztetett, amit testvérem elpanaszolt. Megjelent a lakásán az Állami Biztosító ifjú szakembere, felszólította, hogy kössön újfajta lakásbiztosítást. „Köszönöm" — mondta testvérem, — „én az eddiginél maradok." „Csakhogy azt nem lehet" — így az ifjú szakember. — „Áprilistól valamennyi régifajta biztosítást megszüntet a Állami Biztosító." „Már az hogyan volna lehetséges? A biztosítás kétoldalú szerződés, ahhoz önöknek nincs joguk." „Nincs-e?" — kérdezte fenyegetően az ifjú úr. „Ha el akarja intézni, hogy érvényben maradjon, menjen fel a vezérigazgatóhoz."

Vagy igaz, hogy az Állami Biztosító egyoldalúan felmondja a szerződéseket — akkor ez a legnagyobb disznóság. — Vagy csak az olcsó isztambuli trükkel dolgoznak ifjú munkatársai — ez lehet, még nagyobb.



ÉDES, ÚJ STÍLUS

A 78-as buszon utaztam, a Rákóczi úton, amikoris a következő párbeszéd ütötte meg fülemet:

— Tessék, parancsolj kérlek.

— Igazán, nagyon szépen köszönöm, kérlek. Milyen finom ez a kakaós.

Meglepetten odanéztem. Két iskolatáskás fiú — lehettek tizenkét évesek — állt mögöttem, egyikük egy zacskóból nápolyival kínálta a másikat. Nem jutottam lélegzethez, de a körülöttem álló útitársak sem. Mert ugye, az elmúlt esztendőkben hallottunk mi már szövegeket a zsúfolt 78-ason, attól kezdve, hogy ne lökdössön, maga hülye, mit támasztja az ajtót, mint egy kapubálvány, mindjárt szájon váglak kisfiam, ha nem nevelt meg az anyád, vigye innen azt a rohadt kosarat, kiszakítja a harisnyámat, az a ló, aki mondja... egészen addig, hogy ... különben, Önök is tudják.

Nem volt semmi különös a két gyereken, nem voltak se úttörő nyakkendősök, se liliomos cserkészek, nem hordták sapkájukon iskolájuk jelvényét, nem voltak kanyarótól lázasak. Épek, egészségesek, normálisak voltak, úgy viselkedtek, mintha nem is videoklipek rángatózásán, a rémfilmek és akciófilmek világában nőttek volna fel. A hajuk meg volt fésülve, a körmük nem volt piszkos. Talán a Marsról jöttek, talán egy szép új világ üzenete, talán megérjük még azt az időt, hogy így is lehet beszélni...

Kibámultam a Rákóczi útra, vártam, hogy felragyog a szivárvány, vagy a betlehemi csillag. Egyelőre csak szmog volt.

Talán egyszerre elfújja a szél.



MEGLEPŐ

Változó világunk számos meglepetéssel szolgál. A mosodák és ruhatisztítók átalakultak használt importruha butikokká. Kedvenc kávé szaküzletemben déligyümölcsöt, tartós tejet, WC-papírt, papírzsebkendőt, kölnivizet is árulnak.

De a csúcs! Elektronikus műszerek, legmodernebb számítógépek mellett mit láttam a kirakatban? Egy könyvet. „Tenyérjósok és babonások kézikönyve" címűt.



ZÖLD

Ha valaki sajnálja, hogy lejárt a személyi jövedelemadók bevallásának kora, hát én sajnálom. Dedikált könyvet, virágot, csokoládét fogok küldeni az APEH-nek, mert az elmúlt negyven évben senki sem adott ennyi témát a humoristáknak. Beleértve a Patyolatot, a BKV-t és az építőipart. Még az utolsó, a legutolsó napon is, amikor már csak két óra negyvenhárom perc és tíz másodperc volt a beadási határidő lejártáig, bekopogtatott a szomszédom, hogy segítsek neki, ő már mindent ért, csak azt nem érti, hogy a 134 207 forint adóalapjából miért kell úgy kiszámítania az adóját, hogy először nullától 48 000-ig, azután 48 000-től 120 00-ig, aztán még külön hozzáadni a 14 207 forintra eső jövedelemadót, holott a mellékelt vicces útmutató táblázatán egy összegben is megtalálható a 134 207 adója. Ezt persze én sem tudom, az se tudja, aki kitalálta, mert éktelen nagy hülyeség. Néztük, forgattuk a vicces rajzokat és komoly intelmeket, amíg végül mindkettőnknek alaposan káprázni kezdett a szeme. Miért káprázott? Mert az APEH legfőbb vicce, hogy az adóbevallási ívet zöld alapra zöld betűkkel nyomtatta, hogy akinek tegnap még jó szeme volt, az is belevakuljon.

— Mert gonoszak — mondta komoran a szomszéd —, mert csak kínozni akarják az emberiséget.

— Nem! Nem igaz! — jöttem rá. — Az APEH pszichológusokkal terveztette meg az adóbevallási ívet. Zöldre. Mert zöld a remény színe. A tavaszé. Azért festik zöldre az iskolapadot. A műtőkben is zöld csempe van és zöld köpenyt viselnek a sebészek. A tenger vize is zöld...

— Lehet — mondta zordan a szomszéd. — De ha én ránézek erre a zöld ívre, pirosat és lilát látok.



TELHETETLENSÉG

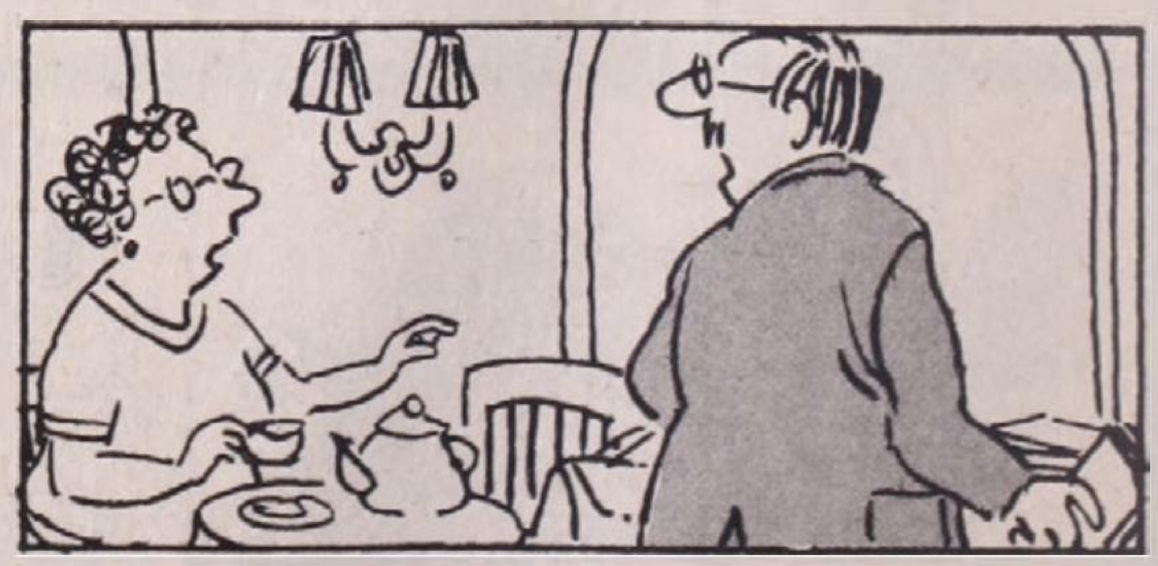
Kedves kollégám nagy könyvhalom közepén ül a presszóban. Ribakovtól az „Arbat gyermekei", Koestler „Sötétség délben"-je, Orwell „1984"-e. Sztálin életrajz. A Rajk per...

Kollégám az órájára néz, felugrik, behajigálja a könyveket egy sportszatyorba és kifelé indul.

— Hová rohansz? — érdeklődöm.

— Most kezdődik odaát a mozi. Horror-filmet játszanak.

Kicsit lazítani akart.



MODERN IDŐK

— Peti, miket írsz itt össze? Tizenhat és tizenhat szerinted harmincegy?

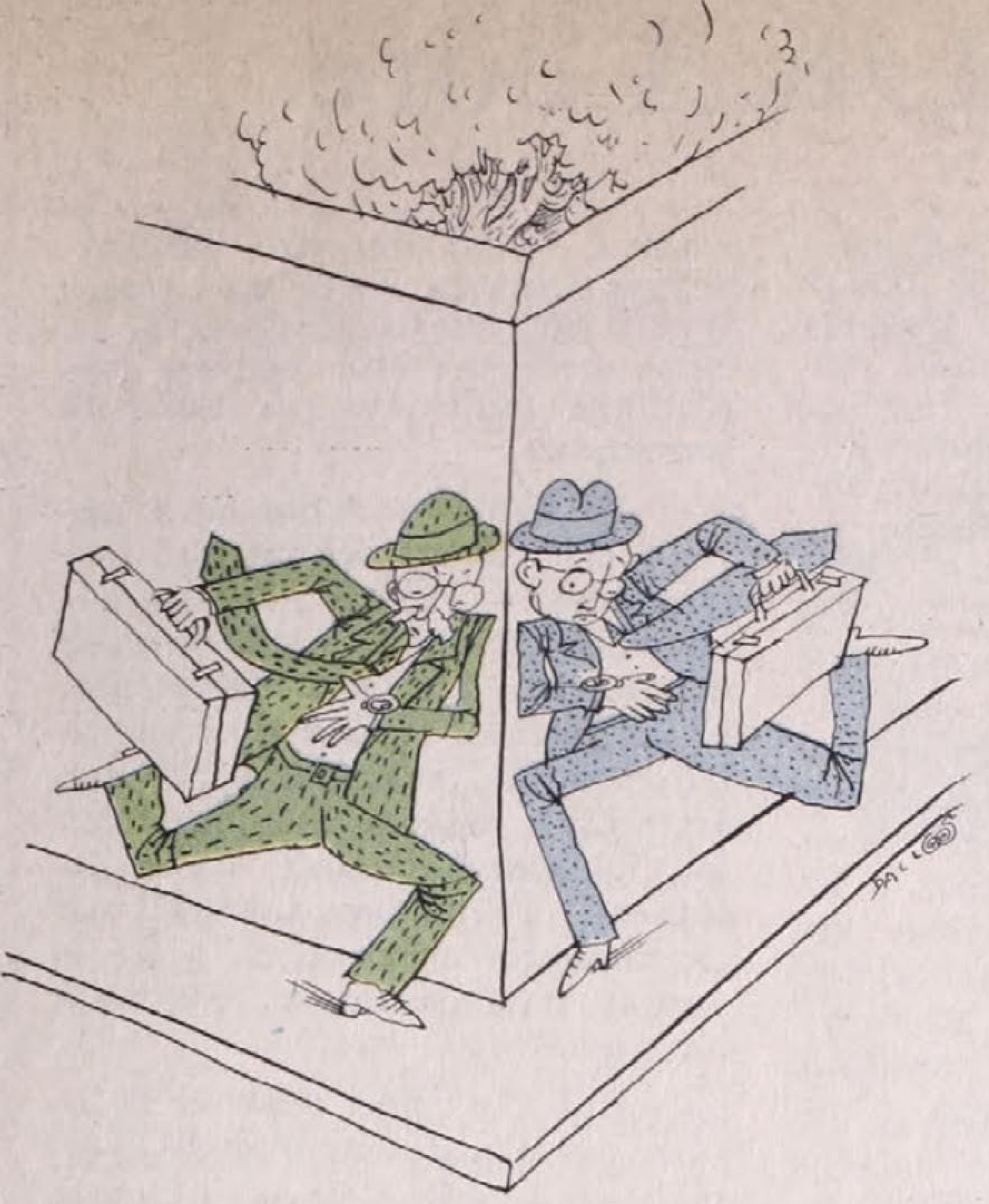
— Tanító néni kérem, én másként gondolkozó vagyok.

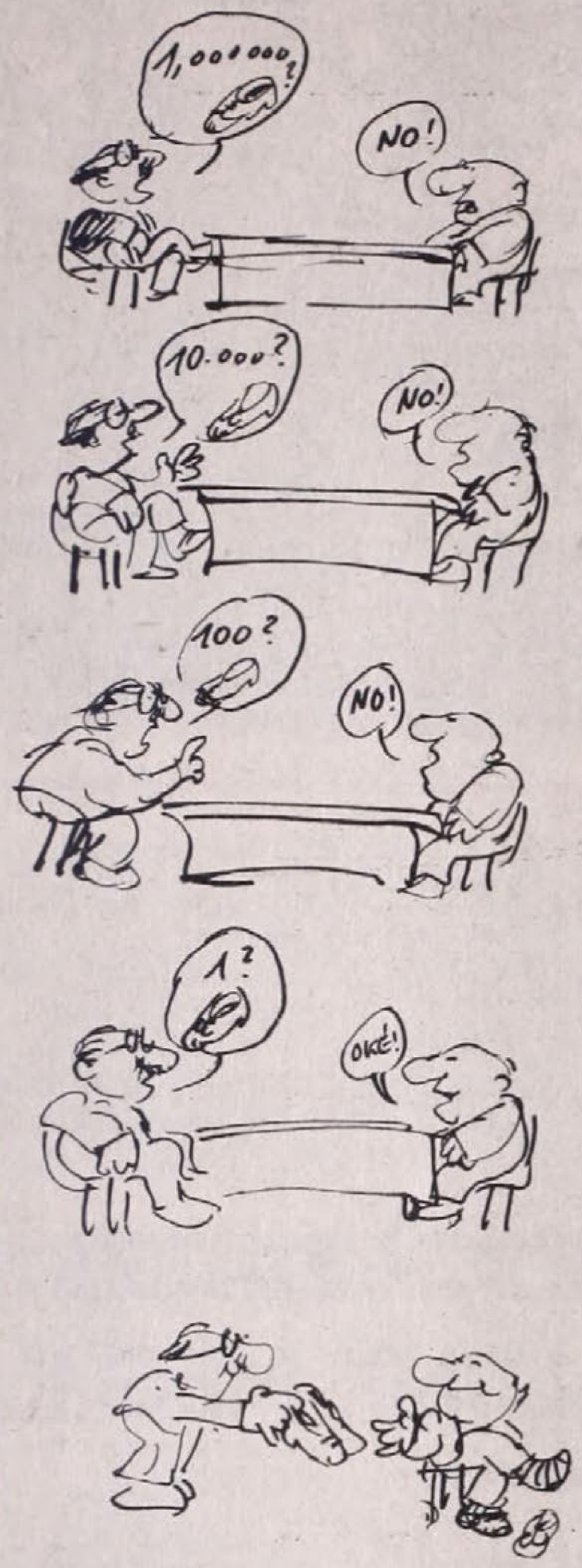
Fehér Klára

ÜZLETEMBER



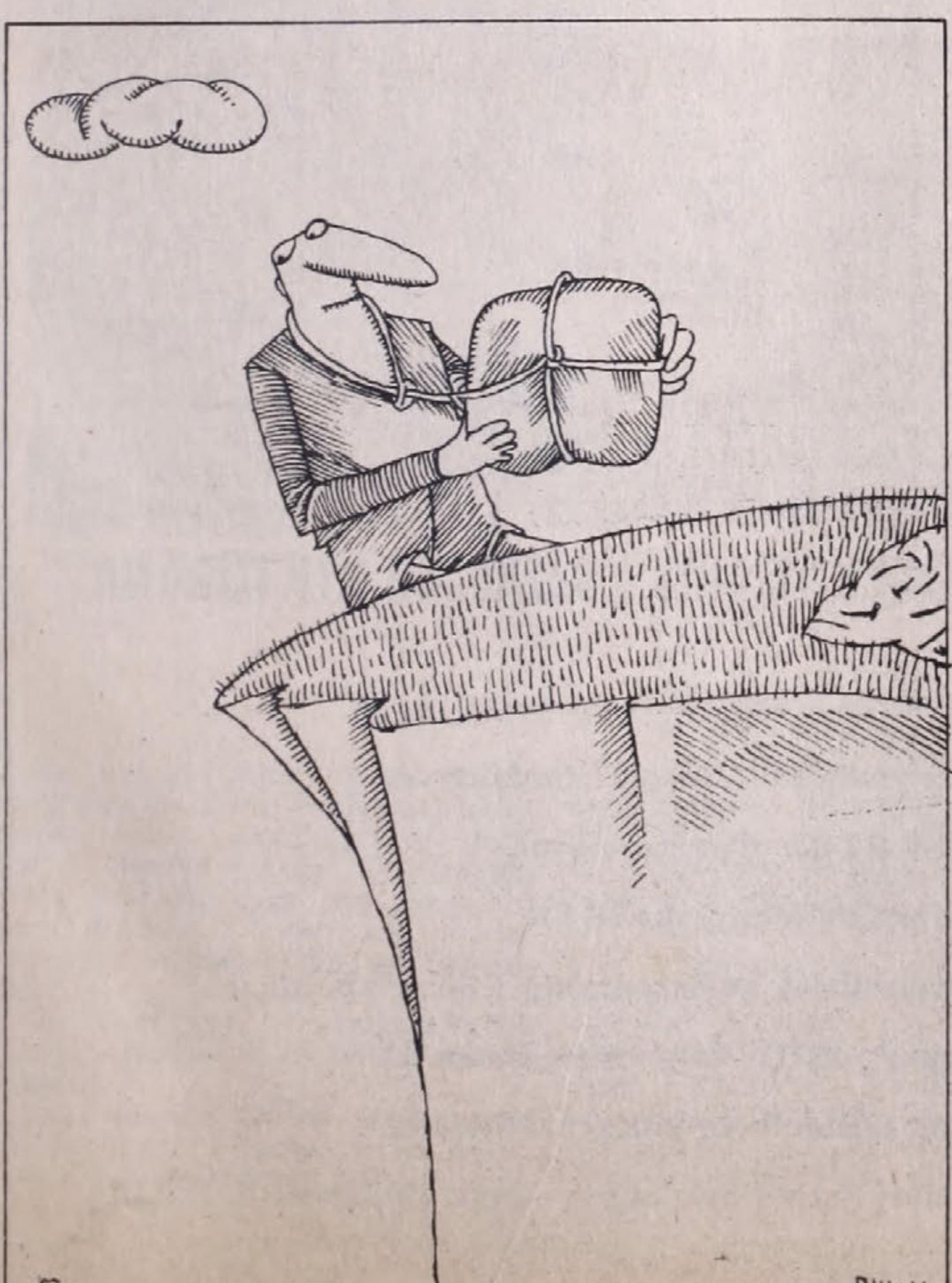
11

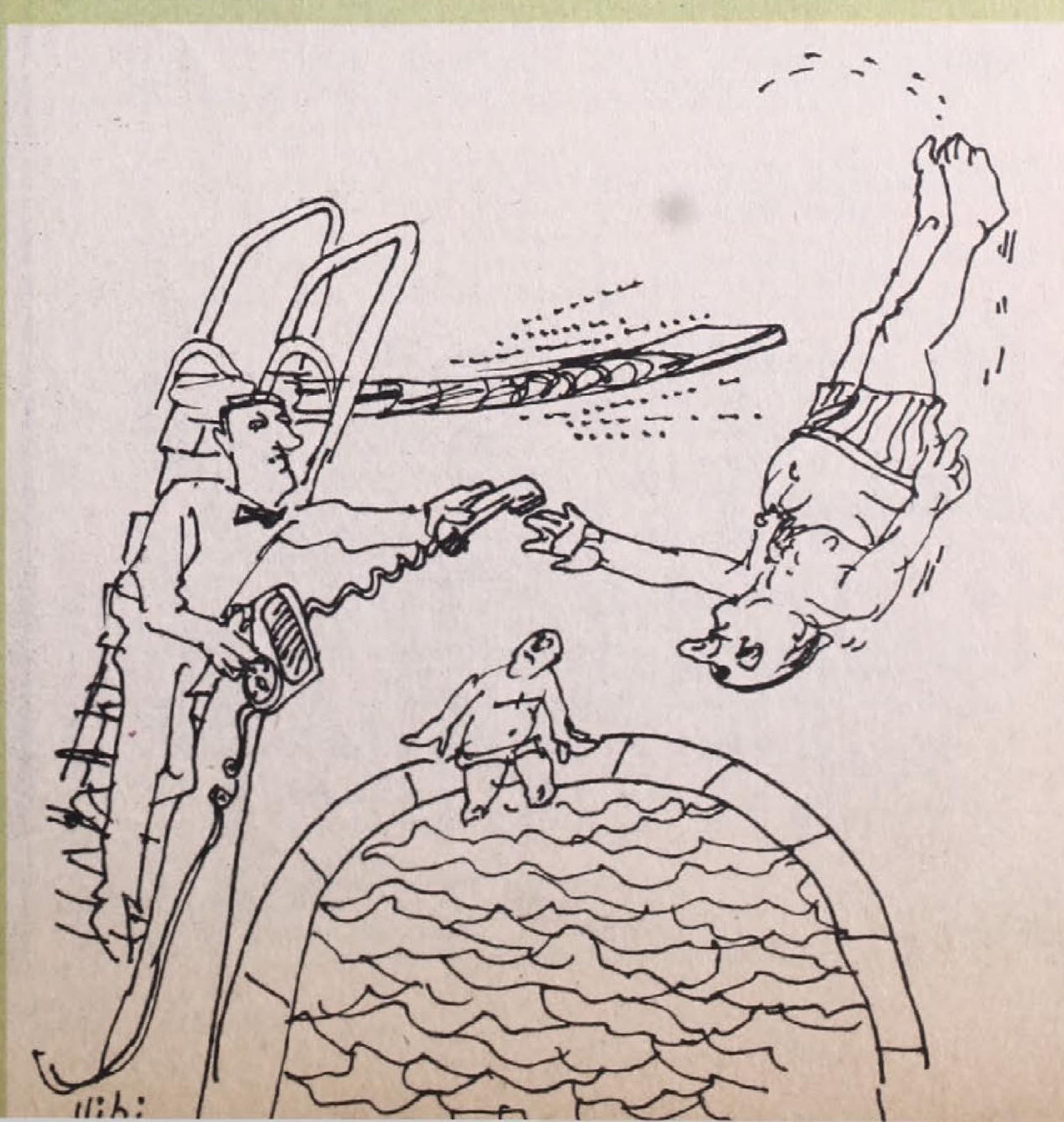




FÜLÖP,
DALLOS,
SAJDIK,
BALÁZS-PIRI,
DUNAI,
HEGEDÜS,







A RÓKA bőre

Az utolsó nagy összefoglaló megbeszélésre ült össze a RÓKA című szuperfilm stábja a forgatás elkezdése előtt. Az asztalfőn trónolt a kövér producer, ahogy ez már lenni szokott és mellette kuporgott a rendező egy aggastyánná felserdült aranyifjú hosszú, ősz üstökével, panyókára vetett napszemüvegben.

— A költségek a legmerészebb képzeletet is felülmúlják! — kezdte vésztjóslóan a producer. — Minden többe kerül, mint ahogy gondoltuk, csupán egyetlen összeg csekélyebb a betervezettnél, s ez az állami szubvenció!!! Hogy kimászhassunk a slamasztikából, eredeti ötletem támadt: Miért ne csinálhatnánk meg mi is ugyanazt amit nemrég a konkurens filmgyártó cég?! A „RÓKA" című szuperfilm felvételeivel párhuzamosan, forgassunk egy másik filmet is; „Hogyan készült a RÓKA?". Ez, természetesen, nem egész estét betöltő játékfilm lenne, hanem csupán egyórás dokumentumfilm, viszont elsózhatnánk a világ összes tévéhálózatának, ami nem megvetendő összegecske-bözszegecske, ugyebár?!

— Zseniális meglátás! — bólogatott a forgatókönyvíró, aki küzdelmes ifjúsága során úgy rászokott a bólogatásra, hogy erről az átkos szenvedélyéről még egy méregdrága pszichiáter se tudta őt leszoktatni.

— Mi volna — dobta be a tippet a rendező ambíciózus első asszisztense —, ha a „Hogyan készült a RÓKA?" legmókásabb mozzanatait a vágásnál kiválogatnánk, például, amikor a statiszták lecsutakolják magukról a latyakot, ami rájuk ragadt a lápjelenetben és „Láp-lelet" címmel külön elsütnénk a humoros rövidfilmek pernambucoi fesztiválján?! Ez is hozhat valamicskét a konyhára, nem igaz?!...

— Hát hány bőrt akartok ti lehúzni erről a szerencsétlen RÓKÁról? — hördült fel az elkínzott rendező. — Ebbe bele kell őrülni!...

— Úgy van!!! — kiáltott fel ragyogó arccal a producer. — Ez lesz csak az igazi kasszasiker! A diliházi gumiszobában portréfilmet készítünk rólad is, sok-sok megrázó premier plánnal...

Dalmát Ferenc



Munkatársaink új kötete a hírlapárusoknál vásárolható meg

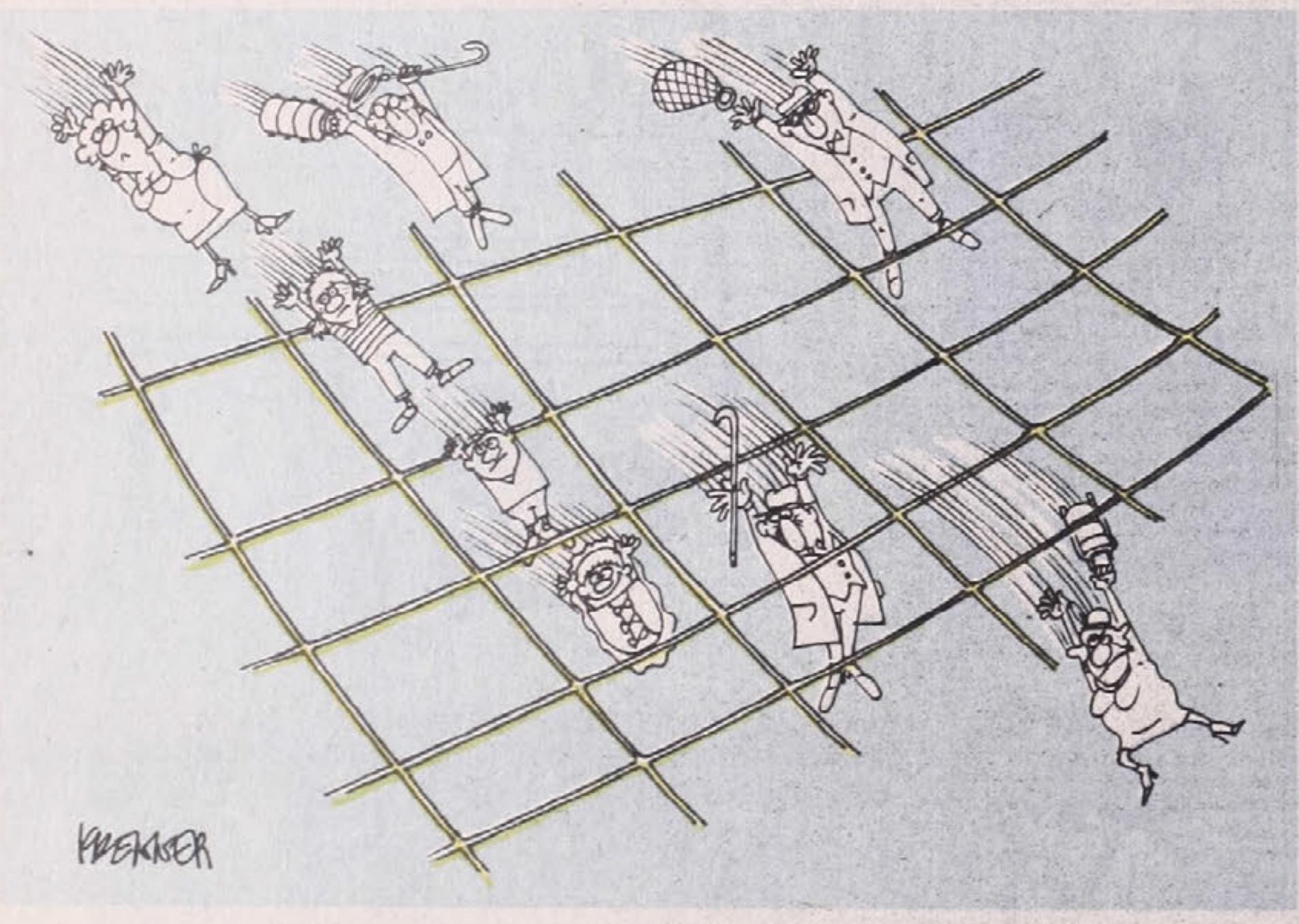
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Lajos mérgesen dobja az asztalra a kártyákat.

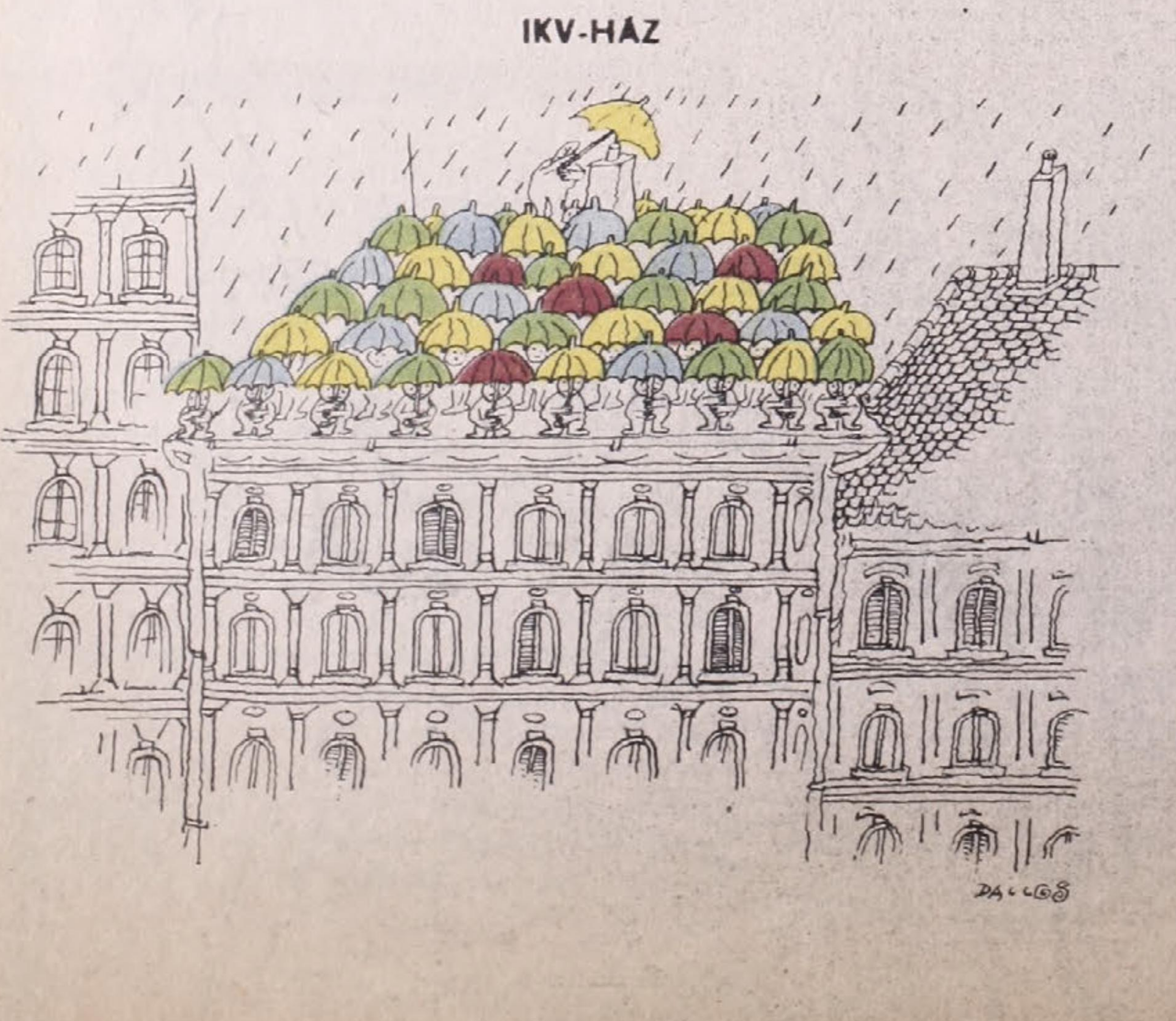
— Csaltok! Ebben a kártyacsomagban hat bubi van!

— Hát aztán — mondja az egyik játékos —, te még sohasem hallottál sokgyermekes családról?

SZOCIÁLIS HÁLÓ



IKV-HÁZ



AZ OLVASÓ ÍRJA



BOLHAPIAC

KERESNEK: Használt, de üzemképes sétálómagnót; — 15—20 literes egyfenekű kishordót kenciapálma számára; — A Mozaik újság 1980-as teljes évfolyamát, 1981/1-től 9. 1982/2-től 12-ig, 1983/2., 4., 6., 1985/8. és 1984/9. számait; — Az Erato 1. számát; — Klepesta: Csillagképek Atlasza, Menzel: Csillagászat, Horváth: Camera Obscura, Csillagnézők, A végtelen világegyetem, Róka—Kulin: Ccillagászati kisenciklopédia, Hermann: Az égbolt felfedezői c. könyveket és a Csillagászati évkönyv 1954. és 1973-as kötetét; — A National Geographic 1987—1988-ban megjelent számait; — Szecessziós ruhadíszeket, csipkéket, gombokat; — Régi kézimunkakönyveket; — A Muskátli és a Tündérujjak c. újságokat; — Posztereket, képeket külföldi és magyar énekesekről, együttesekről színészekről; — Aspektomat J—24 típusú diavetítőt (rosszat is, ha még javítható); — A Hahota 1. és 2. számát; — Az Interpop '88 c. kazettát.

KÍNÁLNAK: Használt, de jó állapotban levő lemezjátszót; — M. Mitchell: Elfújta a szél c. könyvét; — Jó állapotban levő Komfort típ. 3 lapos sütős gáztűzhelyt, tartozékokkal; — A Mozaik 84/3., 85/6 és 88/10. számait; — Sonnenfreunde c. újságot; — A Film Színház Muzsika eddig megjelent összes számát.

CSERÉLNEK: Megegyezés szerint bármit az Interpop '88 kazettáért; — A Film Színház Muzsika eddig megjelent összes példányát originál vagy műsoros magnókazettákra; — Többszáz darabos kártyanaptár-gyűjteményt bármilyen műszaki cikkre; — Angol gyártmányú mechanikus írógépet működőképes Hajdú vagy félautomata mosógépre; — Új rádiót heverőre.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 188-411-es telefonszámon, a 909-es melléken lehe érdeklődni.

ÓBUDA ÉS...

Esküszöm, nem azért mentem ki az első bések óhajára az Árpád gimnáziumba, mert az idők hajnalán magam is voltam első bés az Árpád gimnáziumban. Hanem azért, mert az Árpád gimnázium az Óbuda, és Óbudán mindig történik valami.

Most például az történt, hogy az Árpád Napok paláverei során mókás feladatot kapott minden osztály. Szerezzenek hivatalos engedélyt arra, hogy a szomszédos amfiteátrumban gladiátori játékokat lehessen rendezni. És most jön a poén: megszerezték. Pecsétes papírokat mutattak, fővárosi tanácstól, kerületi tanácstól, engedélyező szöveggel, pecséttel, aláírással. Hát kérem, ha egy magasztos főhatóság végre hajlandó levetni a talárt, elmosolyodni, sőt, pár percre együtt játszani a srácokkal... uramatyám, lehet, hogy az már a politikai intézményrendszer változásának fura kis jele?

Aztán a suli kapuja fölött vagy tizenhat évig ez a felirat állt: ÁRPÁD GIMNÁ IUM. A Z-betű szőrén-szálán eltűnt. Nos, egy újabb feladat keretében a diákok megtalálták. A portás kuckójában lapult. Aztán felhívták a kerületi tűzoltóparancsnokságot, előadták a fájdalmukat és erre mi történt? Jöttek a tűzoltók a létrával meg a hóbelevanccal és azóta a gimná ium már újra gimnázium.

A világért sem akarom túllihegni az ügyet. De kérem, ha egy szigorú és fegyelmezett szerv, egy Szerv ilyesmihez partner, akkor ...

Jóságos ég, lehet, hogy mégis jutunk valamire?

(peterdi)

PORNÓVITA

FELNŐTTÜNK

A pornókedvelők védelmében emelek szót. Tudom, ezzel magamra vonom a kisszámú, de annál hangosabb szemforgató erénycsőszök haragját. Ezek az emberek — talán saját szürkévé nyomorodott életük önigazolásául — elhatározták, megnevelnek bennünket.

Ők azok, akik el tudják — pontosabban el akarják — dönteni: az én jellememre mi káros, mi nem. Mit nézhetek, mit olvashatok, hallgathatok, mit nem. Lévén, szerintük, ebben (is) kiskorú. Egyébként nagykorú lennék, nevezetesen: felelős bizalmi állást tölthetek be, előteremthetem a pénzt adófizetésre, gyermeknevelésre, közadakozásra, vízlépcsőre és gázvezetékre...

Ők, akik indulatosan nyúlnak címjegyzékük után, s indigóval írják leveleiket egy még oly szolidan erotikus tévéjelenet után is. A kikapcsológombhoz azért nem nyúlnak, hogy legyen min felháborodni. Állítólag kizárólag ezért nézik...

Törvényért kiáltanak, ha nekik nem tetszik, tehát más se jusson hozzá. Ez az, ami alapvetően és mélységesen felháborít viselkedésükben. Nem tudnám, de nem is akarom őket meggyőzni semmiről. Mindenkinek alapvető joga: mit szeret, mit nem. Ez a tolerancia azonban tőlük is joggal elvárható lenne.

Tessék elhinni végre, FELNŐTTEK vagyunk!

Bognár György
(38 éves)
Budapest

Ezzel a vitát részünkről befejezettnek tekintjük. Pornóügyben nem kívánunk igazságot osztani, mindenki döntse el saját hatáskörében, kell-e neki pornó vagy sem. Mindenesetre abban egyetérthetünk Bognár Györggyel: felnőttek vagyunk. Vagy legalább is szeretnénk azok lenni. (A szerk.)

ELNÉZÉST KÉRNEK

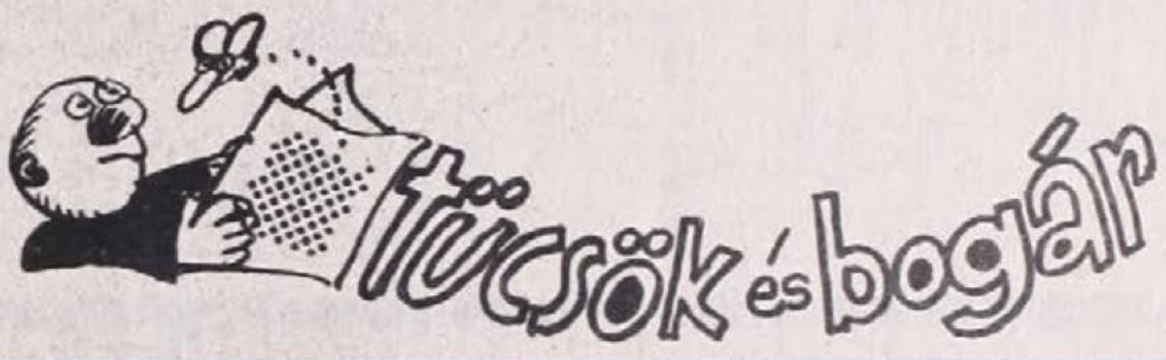
Ez évi 6. számunkban jelent meg Szabó István budapesti olvasónk levele „Rendhagyó és tipikus" címmel. Arra a kérdésre várt választ, hogy egy egyszerű lapelőfizetésnél miért kell három hónapot várnia a lap megérkezésére.

A Budapesti Postaigazgatóság Hírlaposztályától az alábbi választ kaptuk:

A Budapest 62. sz. postahivatal helyi ellenőre személyesen felkereste Szabó Istvánt és a Magyar Nemzet februári és márciusi előfizetési díját beszedte. Tájékoztatta továbbá arról, hogy a Postának a negyedéveket megelőző hónap 5. napja után nem áll módjában módosításokat átvezetni, mivel az OTP addigra — a számítógépes nyilvántartása alapján — az ügyfelek betétszámlájáról a következő negyedéves előfizetési díjat már leemeli.

A hibát a Budapest 62. sz. postahivatal dolgozója ott követte el, hogy nem tájékoztatta az ügyfelet arról, hogy a postahivatalban készpénzért is van lehetőség az előfizetésre. A kellemetlenségért a panaszostól szíves elnézést kérünk.

Szamák Ferencné
Hírlaposztály vez. h.



A változatosság gyönyörködtet

Helycserék a temetők élén

Már ott is?

(A Fővárosi Közmű c. lapban találta Papp Attila)

A Honvéd fakó, ha lehet még a korábbiaknál is színtelenebbül kényszerült pályára állni a vetélytárs ellen mert Csehi három sárgája miatt csak a zsúfolt lelátón kaphatott helyet. Az önbizalom erősítéséhez nyilván azzal biztatták egymást a piros-fehér közkatonák, hogy az FTC hat éve nem győzött a kispestiek ellen. A valódi, ságát. Aztán fordult a kocka, s következett a megmozdulás ami miatt már érdemes kimenni egy futballmeccsre: Sass előbb remek passzal indította a bal szélen Csehit, aki szép csellel játszotta tisztára magát, majd a hosszú sarokba lőtte a labdát (1-0).

Csehi nagy labdarúgó, ha mindezt a zsúfolt lelátón is véghez tudta vinni.

(A Népszabadság tudósításából ollózta össze Pacz József, kétegyházi olvasónk)

korábban poharakat tört darabokra, nekiment, tettleg is bántalmazta a rend őrét, aki alkoholos mámorában elámult azon, hogy a megfékezésére felszólított hatalmas rendőrkutya nem fut el ijedten tőle.

Ja kérem, egy rendőr legyen józan, akkor majd nem kell anynyit csodálkoznia!

(A Szolnok Megyei Néplapban lelte Juhász Ildikó)

KORSZERŰ német-juhászkölykök kapkaphatók, előjegyeztethetők! Bozsonyik János [kitakarva] Rákóczi út 103.

Elektronikus ebek?

(A Nógrád c. lapban lelte Telek Lajosné, salgótarjáni olvasónk)

"A CSIZMA EGYBEFROCSONTOTT, A SZAR FELSO SZELEIG NEM AZIK BR. EGESZ NAPOS HASZNALATRA NEM

A megoldás kézenfekvő. Nem kell belelépni!

(Beküldte Makray Ferenc)

TRIBÜN

Jó mondat a Reader's Digestből:
— A bajnoki meccseket kizárólag azért kell lejátszani, hogy kiderüljön melyik totózónak volt igaza.

* * *

Példázat az angol versenyszellemről. Az idegenvezető a Towerban a brit koronaékszereket mutatja a vendégeknek.

— Ez semmi — mondja az egyik turista. — Az oroszoknak legalább tízszer ekkora gyűjteményük van a Kreml múzeumában.

— Jó, jó — bólint az idegenvezető. — Csakhogy ezeket még ma is használjuk!

Bumm-Bumm Mancinit, a profi ökölvívás egyik világbajnokát meghívták a Fehér Házba, elnöki fogadásra.

— Nem volt nagy ügy — mesélte később. — Becipeltek, lefotóztak, kidobtak!

* * *

Egy szurkoló közelít a vesztes csapat edzőjéhez. A mester tiltakozva emeli fel a kezét:

— Szót se a tegnapi meccsről. Nekem már a kispadon elegem volt belőle.

* * *

Bajnoki lakoma Írországban. Egy költői lelkületű szurkoló a következő szavakkal emeli poharát a csapatkapitányra:

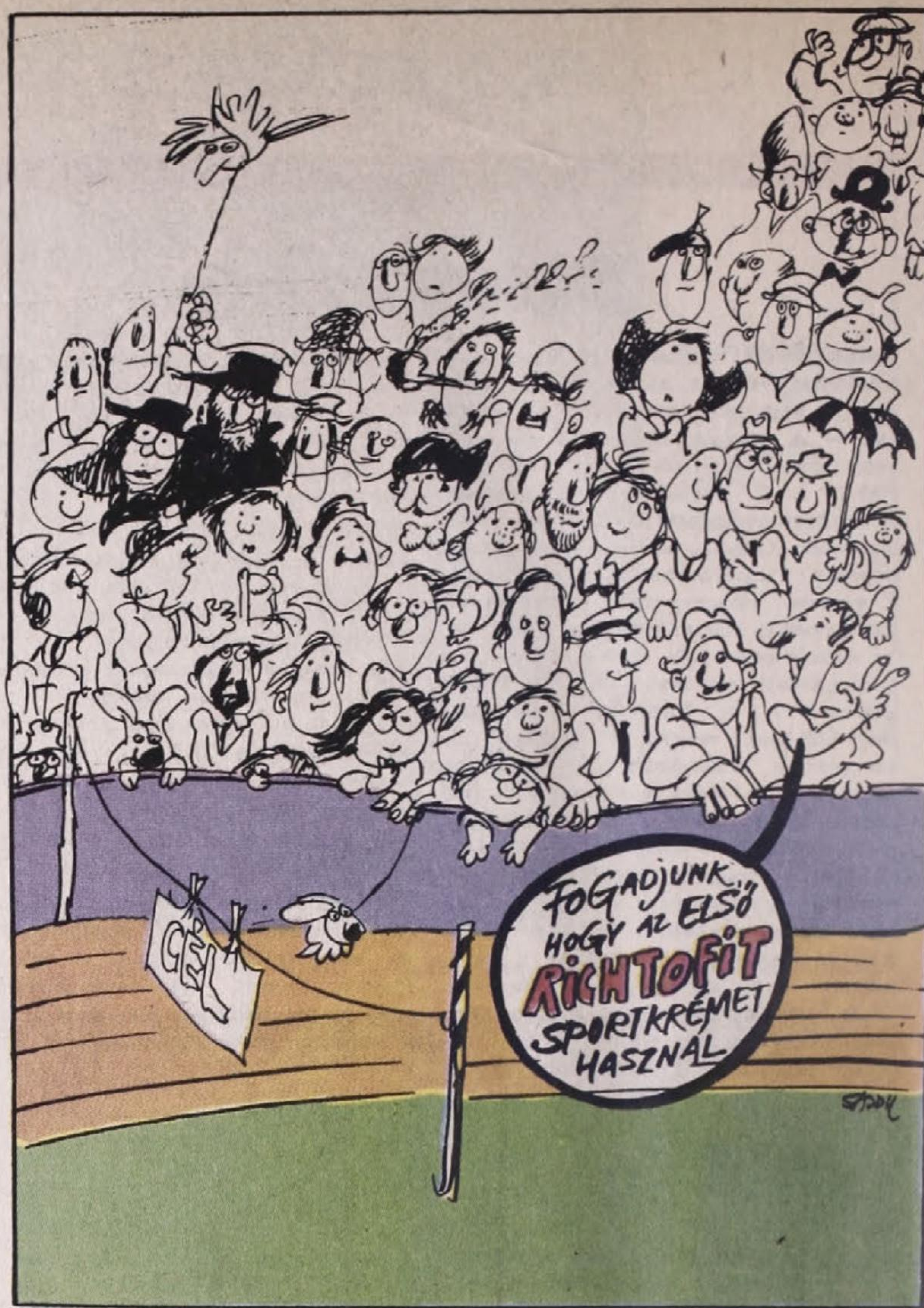
— Amikor az Úr majd megmér, én kívánom, hogy a nagy, lelkes szívéd és ne a kicsi, ostoba fejed köré fonja szalagját.

(p. p.)



ÚJ SZOLGÁLTATÁS

★ PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT ★



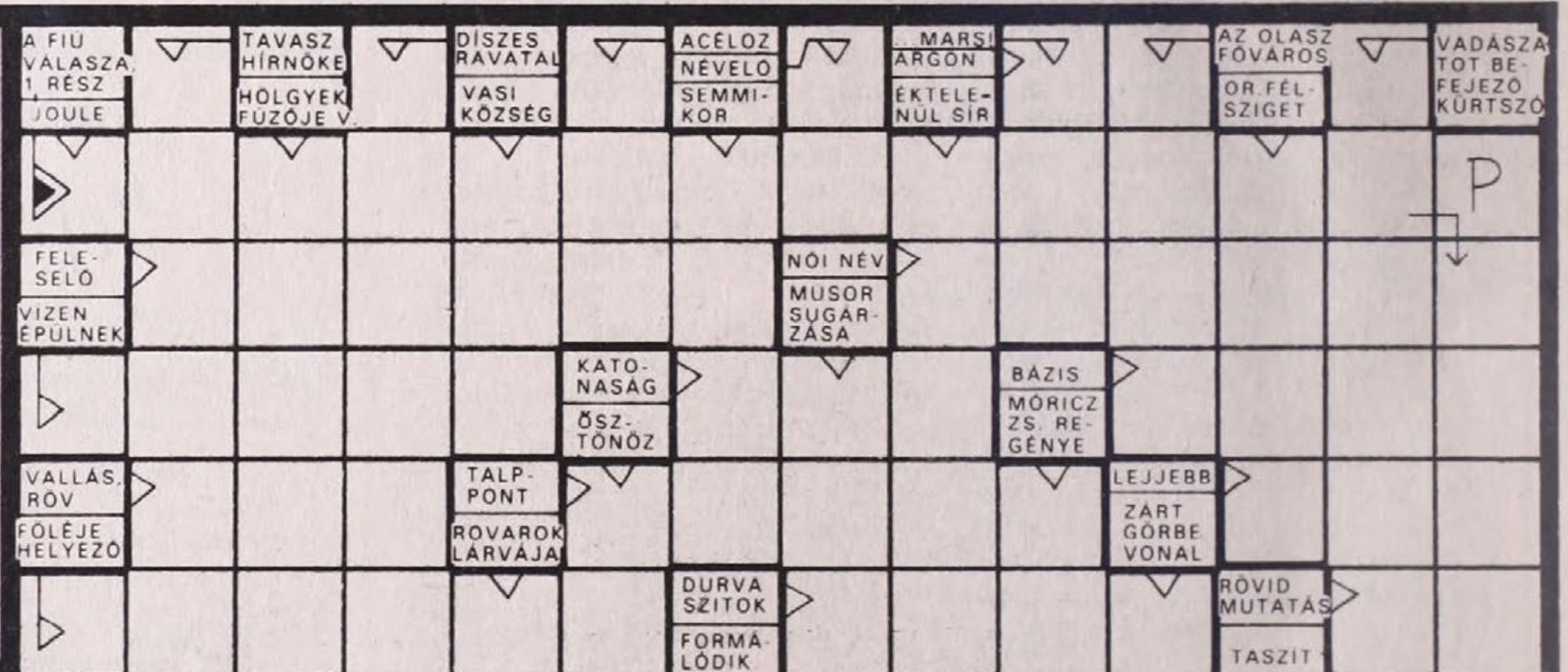
CSÁBÍTÓ AJÁNLAT

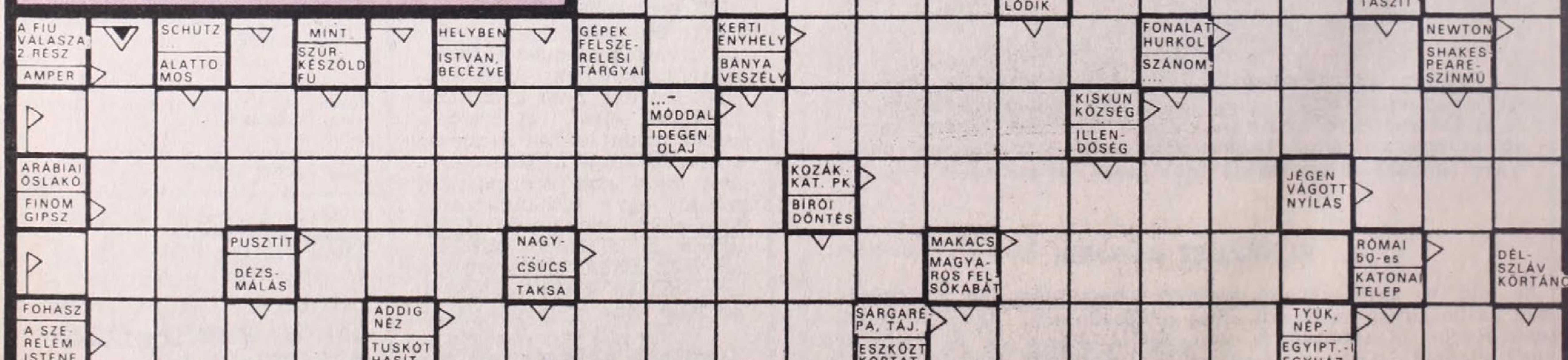
– Lennék csak három napig a mamád, majd megnevelnélek – mondja a csinos tanító néni rendetlen tanítványának.

A fiú válasza a rejtvényben olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon, legkésőbb április 24-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 300 forintot sorsolunk ki.

Benke István



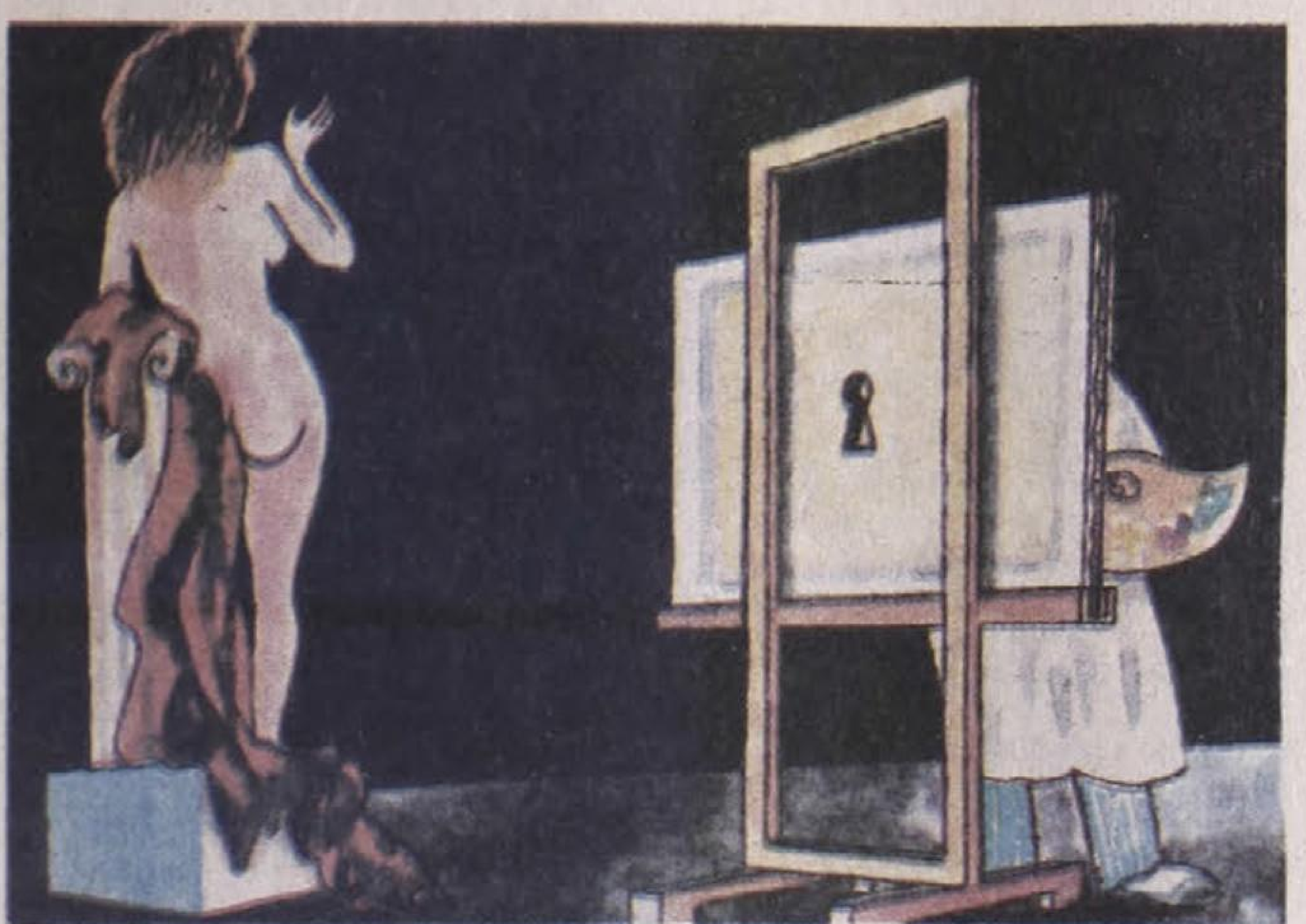


IMPORT HUMOR

KUKUCS!



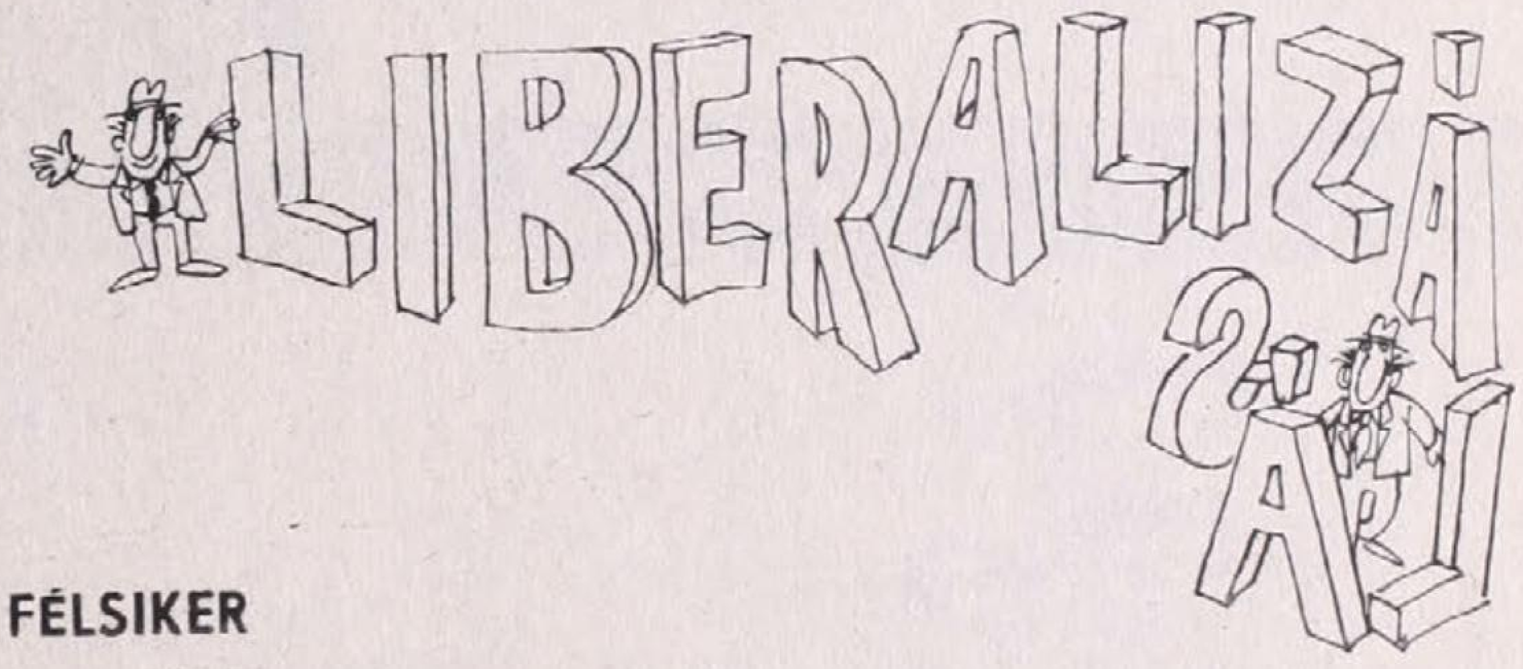






PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT





FÉLSIKER

A HÉT LEGKÍNOSABB VICCE

című rejtvényünk helyes megfejtése:

— Aztán lassan hajtson, öregem.
— Tudom. Szoktam vinni a kisasszonyt.

300-300 forintot nyert:
Szabó Imre, Biatorbágy, Jókai u. 9. 2051.
Czinki Imréné, Budapest, Rózsa Ferenc u. 19. 1039.
Marton Ernő, Gyöngyösfalu, Petőfi u. 74. 9723.

A nyereményeket postán küldjük el.

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977
Telefon: 188-411
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 382-399, 384-300

SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: VÁGNER FERENC** vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 25 Ft, negyedévre 75 Ft, egy évre 300 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
89.2308/16-66-22
Felelős vezető: Grasselly István vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

REKLÁMBAN ISMERJÜNK TRÉFÁT!

A Ludas Matyi és a Magyar Reklámszövetség pályázata

A lapban megjelent pályázati reklámokra voksoló olvasók között egy 5000 forintos első díjat és vigaszdíjat sorsolunk ki.

Egy-egy hét leginkább tetsző hirdetésére, a Ludas Matyiból kivágott igazolószelvénnyel lehet szavazni. Kérjük a lap alján található szelvényen a legjobbnak ítélt reklámot aláhúzni, s a szelvényt nyílt levelezőlapra fölragasztva beküldeni. (Címünk: Ludas Matyi, Budapest, 1977.) Minden beérkezett szavazat egyben sorsjegy is!

Eredményhirdetés: 1989. június 7-én.

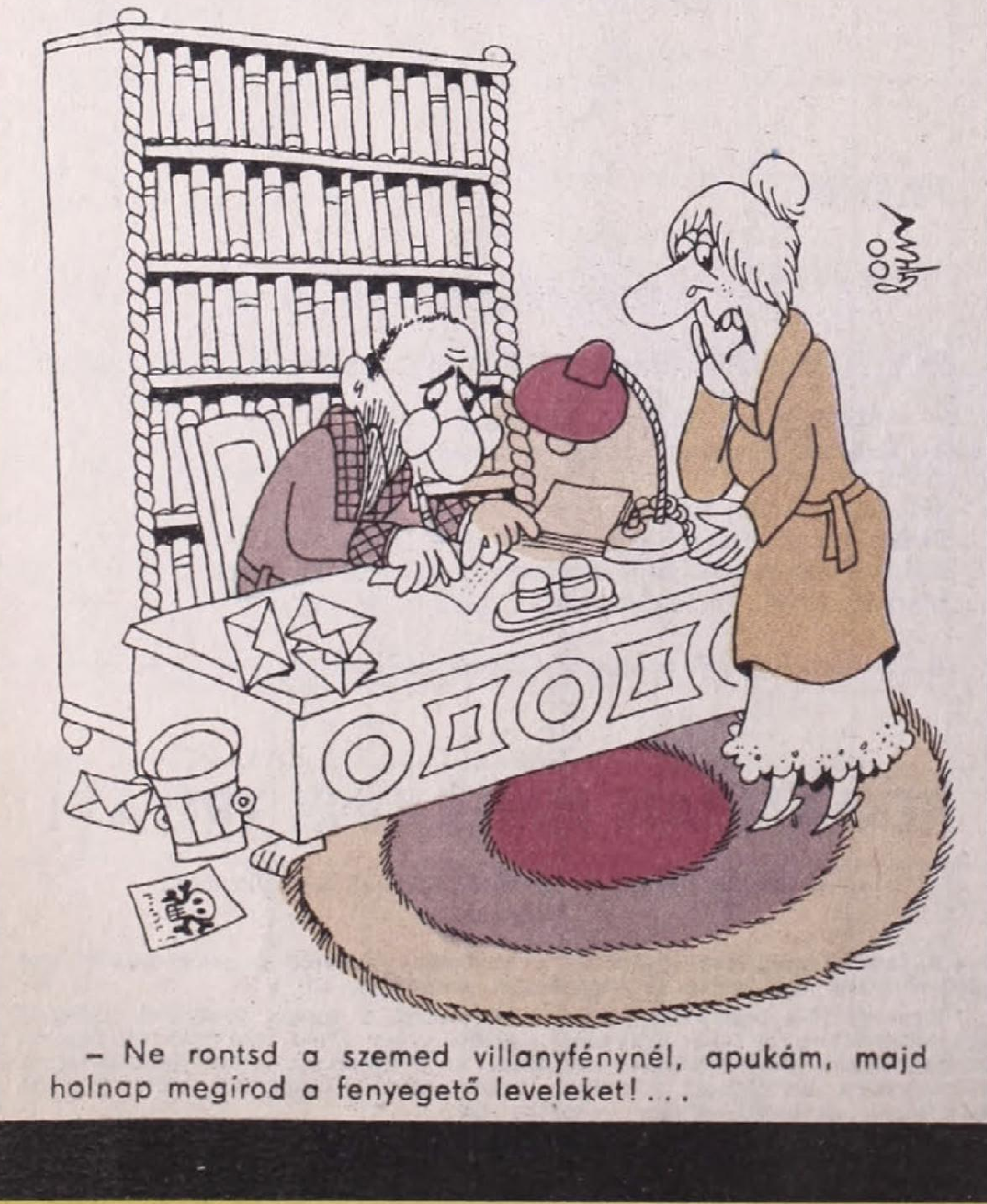
16. SZÁM RICHTOFIT — **16. SZÁM TÉKA**



– A takarékosságnak mindig az issza meg a levét, aki alul van.



KÖZÉRZET



– Ne rontsd a szemed villanyfénynél, apukám, majd holnap megírod a fenyegető leveleket! . . .



– Hál' Istennek, teljesen süket vagyok és már szemüveggel sem tudom elolvasni az újságot!!